

Biblické úkoly

92

3. čtvrtletí

Živá naděje

Studujeme 1. list Petra

Zivá naděje

Biblické úkoly – 3. čtvrtletí 1992

Překlad z anglického originálu: Aleš Launer

Výtvarné zpracování obálky: Pavel Dohnal

Technická redakce: Jan Pospíšil

Vydalo oddělení sobotní školy ve vydavatelství a nakladatelství křesťanské literatury ADVENT, Roztocká 5, Praha 6 - Sedlec

Vedoucí oddělení: Milan Hlouch

ISBN 80 – 85002 – 70 – 1

Úvod

1. list apoštola Petra, vyjadřuje jistotu Božího lidu do budoucnosti. Bůh slibuje svým vyvoleným nehynoucí, neposkvrněné a nevadnoucí dědictví v nebesích. Přestože jsou vystaveni útokům a pronásledování, Bůh je zachová až do posledního času. (1 Petr 1,4.5)

Tuto naději máme díky Kristově oběti a jeho vzkříšení. Petr, který ztratil sílu a naději při zatčení, soudu a smrti Ježíše, nyní vidí slávu a vítězství pro ty, kteří zůstávají věrní a poslušní Boha. Bůh "nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději." (1 Petr 1,3)

Křesťany v rané církvi čekalo kruté pronásledování. Předpověď Páně o Petrově smrti se měla brzy naplnit; věrný apoštol se měl stát mučedníkem. (Viz Skutkové apoštolů, str. 352.) Přesto Petrova jistota pro budoucnost Božího lidu, nebyla fantazií. Ačkoliv on i jeho spoluvěřící měli trpět, jejich víra jim pomáhala snášet zuřivost a nenávisť tohoto světa. Jejich Pán svému lidu slíbil tak nádhernou budoucnost, že nikdo z nich ji nechtěl ztratit. Tato naděje a krása září z každé stránky 1. listu Petrova.

I když list byl napsán pro všechny lidi každé doby, má zvláštní význam pro Boží církev na konci času. (Viz Skutky apoštolů, str. 339.) Kdykoli bude Boží lid zakoušet obnovený projev satanova hněvu, najde v Petrově listu potřebnou víru, jistotu a sílu.

PŘEHLED 1. LISTU PETROVA

1.1-12	1.13-4,19	5.1-14
Vzkříšením Ježíše znovuzrození k živé naději	Napomenutí k vytrvalému křesťanskému životu	Rada pracovníkům a členům církve, závěrečný chvalozpěv a pozdravy

1. úkol

Týden od 28. června do 4. července 1992

Petr – první mezi sobě rovnými

Mat 16,13-20; Skut 1,15-22; Mar 14,66-72; Jan 21,15-19; Skut 9,32-43

Základní text

"Ale Petr a Jan jim odpověděli: 'Posud'te sami, zda je před Bohem správné, abychom poslouchali vás, a ne jeho'." (Skut 4,19)

Základní myšlenka

Ježíš přistupoval k Petrovi s láskou a stejný přístup má i k nám. Povzbuzuje v nás to, co je dobré a hodnotné, mírní hrubé, zjemňuje drsné a očistí uje to, co je odporné.

Po Ježíšově vzkříšení byl Petr zavolán před nejvyšší židovskou radou. Možná, že si někteří starší pamatovali, jak Petr zapřel Ježíše. Při výslechu mu pohrozili vězením a smrtí (Skut 4,1-22). Co však následovalo, nikdo nečekal. Petr, kdysi zbabělec, se nyní stal mocným obráncem svého Pána. Využil svoji druhou možnost.

Naplněn Duchem svatým prohlásil Ježíše za původce uzdravení chromého muže, který sedával u chrámové brány (Skut 3,1-10). Oznámil radě, že Bůh popřel jejich rozsudek nad Ježíšem. Oni Krista odsoudili na smrt jako rouhače; Bůh však svého Syna očistil od nařčení a vzkřísil jej k životu.

Kdo byl tento muž – tento Petr – jehož dopis budeme v tomto čtvrtletí studovat? Jestliže porozumíme Petrovi, budeme moci lépe rozumět i jeho poselství. A lépe porozumíme i sami sobě. V tomto týdnu se proto budeme zabývat osobností apoštola Petra.

Mluvčí apoštolů (Mat 16,13-20)

V Novém zákoně nacházíme čtyři seznamy obsahující jména apoštolů (Mat 10,1-4; Mar 3,13-19; Luk 6,12-16; Skut 1,13). Matouš je jediným pisatelem, který používá slovo "první" ve spojení s Petrem. Ve všech seznamech se však Petrovo jméno objevuje na prvním místě. To by mohlo znamenat, že si Petra vážili a uznávali jej za nejpřednějšího z apoštolů, přestože neměl vyšší autoritu než jeho druhové.

1. Na kom postavil Ježíš křesťanskou církev? Jakou autoritu obdrželi od Ježíše všichni apoštolové? Mat 16,13-20 (Srovnej s kap. 18,18.)

Na základě Mat 16,13-20 mají někteří za to, že Petrova autorita přesahovala autoritu ostatních apoštolů. Ve skutečnosti tomu tak není. Klíče, které Petr dostal, jsou slova Ježíše, která otevřou království těm, kdo je přijmou. (Viz Luk 11,52; srovnej s knihou Touha věků, str. 291.) Skálou, na níž je postavena křesťanská církev, je Ježíš (viz Efez 2,20; Touha věků str. 292). Petr se pro svou povahu stal vedoucím svých druhů, ale nevlastnil větší autoritu.

2. Uvažuj o dalších příležitostech, kdy byl Petr mluvčím uředníků. Jaké vlastnosti Petrovy osobnosti v nich poznáváš? Mat 17,1-5; 19,27-30; Jan 6,67-69

Řecký text formuluje Petrovu otázku v Mat 19,27 zajímavým způsobem: "Co z toho budeme mít?" V Žilkově překladu otázka zní: "Čeho se nám tedy dostane?" Pro Petra bylo charakteristické dávat takové upřímné otázky. Jeho otevřená osobnost z něj často činila mluvčího uředníků.

3. Máš některé otázky, na které by ses nikdy nezeptal Ježíše veřejně? Když ses jej zeptal v soukromí, jak ti odpověděl?

Vůdce apoštolů (Skut 1,15-22)

Svojí povahou byl Petr mužem činu a nadšení. Těmito povahovými rysy si zřejmě získal vedoucí roli mezi apoštoly. Avšak jeho slova a rozhodnutí nebyla vždy správná.

1. Jak se projevila Petrova vedoucí role v Getsemanské zahradě? Jan 18,10

I když se Petr jako první ujal obrany svého Mistra, jeho úsilí bylo zmařeno samotným Ježíšem. Když učedníci viděli, jak se Ježíš pokorně poddává skupině, jež ho přišla zatknout, nemohli tomu porozumět. Jestliže nesměli zachránit Ježíše před touto nepřátelskou chátrou, měli by alespoň zachránit sami sebe. A opět Petr jedná jako vedoucí: "Byli rozzlobeni a měli strach. Petr navrhl, aby se zachránili sami. Na jeho návrh všichni učedníci Krista opustili a utekli." (Touha věků, str. 490)

Po nanebevzetí Ježíše získal Petr vedoucí roli v začínající církvi. Popisují nám to první kapitoly Skutků apoštolů.

2. Pročti si následující pasáže v kontextu a popiš Petrovu roli v popsaných událostech:

Skut 1,15-26 Náhrada za Jidáše.

Skut 2,1-47 Obrana proti nařčení z opilosti; kázání o letnicích.

Skut 3,1-10 Uzdravení chromého muže.

Skut 3,12-16 Promluva k davu jménem svým a Janovým.

Skut 4,1-22 Petrova obhajoba před radou.

Skut 5,17-42 Obhajoba při druhém soudu.

3. Zkus na chvíli stát se Petrem. I když třikrát zapřel Pána, přece byl prvním apoštolem, kterému se Ježíš zjevil po svém vzkříšení. Kdybys byl Petrem, o čem bys rozmlouval se vzkříšeným Pánem?

Petrovo zapření (Mar 14,66-72)

1. Co Petr odpověděl, když jej Ježíš upozornil na blížící se zkoušku jeho víry? Luk 22,33

"Když Petr řekl, že půjde s Pánem do vězení i na smrt, myslel to zcela upřímně, do slova a do písmene; neznal však sám sebe. V jeho srdci byly skryty prvky zla, které čekaly na příležitost, aby se mohly projevit. Neuvědomí-li si toto nebezpečí, přivedou ho do věčné záhuby. Spasitel věděl, že je v něm samolibost a pocit sebejistoty, který převáží i jeho lásku ke Kristu." (Touha věků, str. 476)

Soběstačný křesťan je snadnou kořistí satana, protože nemá pravé poznání sebe sama. Pro všechny, kteří jsou ochotni potlačit svoji falešnou soběstačnost a doufat v Boha, existuje však jedno zaslíbení: "Satanská síla nemá moc ochromit duši, která s prostou jistotou důvěruje v mou drost přicházející od Boha." (Sons and Daughters of God, str. 91)

2. Jak se Petr zachoval při Ježíšově výslechu? Luk 22,54.55

Když apoštol Jan vešel do soudní síně, nijak se nesnažil skrývat svůj vztah k Ježíši. Nepřipojil se k davu, který spílal Ježíšovi a nikdo se ho na nic neptal. Nebudil žádné podezření, neboť se nevydával za někoho jiného. Vyhledal si klidné místo vzdálené od davu, kde však mohl být co nejbliže k Ježíši a odkud mohl vidět a slyšet všechno, co se dělo při výslechu jeho Pána. Avšak Petr zůstal v davu, který se sešel na nádvoří. Snažil se zatajit svoji skutečnou totožnost, a proto se připojil k Ježíšovým pronásledovatelům v jejich nemístných žertech. Vše bylo nepřirozené. Petrovo jednání bylo lží. On sám způsobil, že se stal satanovou kořistí. (Viz Touha věků, str. 499.)

3. Lživým jednáním se Petr uvedl do nezáviděníhodné situace. Jak toho využil satan? Mar 14,66-71
4. Jaký vliv měla Ježíšova reakce na Petra? Luk 22,61.62
5. Jak ses cítil, když jsi slovem nebo činem zapřel svého Pána?

Petrova změna (Jan 21,15-19)

Zapřením Pána se Petr vyloučil ze skupiny Ježíšových apoštolů. Prožil však ryzí pokání a opravdovou změnu života.

1. Jak lze dosvědčit, že ostatní apoštolové přijali Petra zpět do své skupiny dokonce ještě před tím, než spatřili vzkříšeného Pána? Jan 20,1-10
2. Jakým způsobem bylo Petrovi dáno ujištění, že mu Pán Ježíš odpustil? Luk 24,34

Petr se veřejně vyřadil z kruhu apoštolů. Nyní byl mezi apoštoly vrácen zpět veřejným vyznáním. Třikrát se Ježíš zeptal Petra, zdali jej miluje (Jan 21,15-19), a třikrát Petr ujistil Ježíše, že ano. Při každé odpovědi Petr obdržel od Ježíše pověření, aby se staral o jeho ovce.

3. Jaký byl vztah mezi Ježíšem a apoštoly? Jan 15,14.15

Právě z tohoto zvláštního vztahu s Ježíšem se Petr předtím vyloučil. Když se Ježíš zeptal Petra, zdali jej miluje (agapao), Petr odpověděl slovesem (fileo), jež tvoří základ slova "přítel" (filos). Takto Petr ujistil Ježíše, že jej nejen miluje, ale sdělil také, že jej miluje jako pravého "přítele" – jako toho, kterému bude poslušně oddán (Jan 15,14).

Když se Ježíš zeptal potřetí, změnil sloveso: "Šimone, synu Janův, máš mě rád (fileo)?" (Jan 21,17) Přestože byl Petr znepokojen tím, že se ho Ježíš opět ptá, když mu už dvakrát vyjádřil věrnost, tentokrát dostal ujištění, že byl přijat zpět do společenství Ježíšových "přátel".

4. Do jaké míry budou ti, kteří milují Ježíše, plnit jeho vůli? Jan 14,15; 1 Jan 5,3

Petr se úplně oddal Kristu – jeho vedení a všem jeho příkazům. Znovuzrozený křesťan získává sílu k poslušnému životu v plné jednotě se svým Pánem. (Viz 1 Jan 5,4.5.)

Věrný pastýř (Skut 9,32-43)

Bylo to poznání Ježíšovy lásky, které přivedlo Petra ze zkoušky opět k vedoucímu postavení. Až na jeden zaznamenaný poklesek (Gal 2,11-14) Petr prokázal, že je Ježíšovým věrným přítelem. Petr se skutečně narodil znovu k živé naději.

1. Jak se Petr prokázal jako věrný pastýř?

Skut 5,1-16

Skut 9,32-43

Skut 10,1-48

Skut 15,6-11

"V jednom období svého života nechtěl Petr spojovat kříž s dílem Kristovým. Když Spasitel oznámil učedníkům, jaké mu nastane utrpení a jaká ho čeká smrt, Petr zvolal: 'Bůh chraň, Pane! To se ti nesmí stát!' (Mat 16,22) Petrův nesouhlas byl vyvolán sebelítostí, která se zalekla toho, že jako druh Kristův bude muset trpět s ním. Bylo to pro učedníka trpké poučení, jež dlouho nemohl pochopit, že Kristova cesta na zemi vede utrpením a pokořením. Avšak v žáru zkoušek to pochopí." (Skutky apoštolů, str. 343.344)

Jaký byl závěr Petrova života? "Z prozřetelnosti Boží bylo Petrovi dopřáno dovršit své působení v Římě, kde císař Nero nařídil, aby byl zatčen. Stalo se tak přibližně v době, kdy byl podruhé vězněn Pavel. Tak dva staří apoštolové, kteří po mnoho let působili na místech od sebe vzdálených, podali naposled svá svědectví o Kristu v hlavním městě světa a na jeho půdě prolili svou krev jako sítě pro hojnou žeň svatých a mučedníků.

Kdysi tak neochotný hlásit se ke kříži, pokládal nyní za potěšení položit svůj život za evangelium... Jako poslední přání si od svých katů vyprosil, aby mohl být přibit na kříž hlavou dolů. Žádosti bylo vyhověno. Tak zemřel velký apoštol Petr." (Skutky apoštolů, str. 352)

2. Sestav seznam povahových rysů Petra před obrácením a po obrácení. V čem se liší? Změnil se tvůj pohled na Petra během studia tohoto úkolu?

Doporučené studium

Uvažuj nad Petrovou rolí v událostech popsanych ve Skut 4,32-5,42. Z knihy Skutky apoštolů si prostuduj následující kapitoly: "Varování před pokrytectvím" (str. 49-53) a "Před veleradou" (str. 54-59).

Diskusní otázky

1. Protože žijeme ve světě, který je vůči Bohu nepřátelský, je moudré skrývat naši příslušnost k církvi?
2. Proč Pán vybral Petra, aby pronesl ono mocné kázání v období letnic, jak je popsáno ve Skut 2. kap.? Proč si nezvolil některého z ostatních apoštolů, kteří jej veřejně nezapřeli? Na jakém základě si Pán vybírá vedoucí – záleží na jejich osobnosti, schopnostech nebo povaze?
3. Jaký byl rozdíl mezi hříchem Jidášovým a Petrovým? Proč mohl Pán zachránit Petra a Jidáše ne?
4. Bylo ti někdy odpuštěno tak jako Petrovi? Jaký postoj ke Kristu máš od té doby, kdy jsi s ním prožil obnovu a smíření?
5. Jsi ochoten obětovat pro Krista všechno, jako to udělal Petr? Dejme tomu, že bys měl trpět kvůli svému přesvědčení. Jak by ses zachoval? Můžeš získat jistotu, že budeš ochoten podstoupit i tu největší oběť pro Krista?

Závěr

Je toho mnoho, co se můžeme učit z Petrova života – nebezpečí soběstačnosti, oddanost, jsme-li tváří v tvář nebezpečí, a spolehnutí se na Kristovu sílu. Nade všechno se však můžeme učit lásce, trpělivosti a něžnému soucitu, který má Ježíš se svými chybuujícími dětmi.

2. úkol

Týden od 5. do 11. července 1992

Vyvolení cizinci a poutníci

1 Petr 1,1.2; 4,3.4; 5,12-14

Základní text

"Vyvoleným podle předzvědění Boha Otce, v posvěcení Ducha, ku poslušenství a skropení krví Ježíše Krista: Milost vám a pokoj rozmnožen bud'." (1 Petr 1,2 kralický překlad)

Základní myšlenka

Petr píše svůj list těm, kdo slyšeli nebo četli pozvání evangelia a odpověděli na ně – vyvoleným v Malé Asii a všem lidem ze všech míst a dob v dějinách křesťanství.

Když Ježíš řekl Petrovi, že si jej satan vyžádal, aby ho tříbil jako pšenici, připojil pak toto pověření: "...a ty, až se obrátíš, bud' posilou svým bratřím". (Luk 22,32) Když se Petr opět vrátil do společenství Ježíšových přátel, bylo mu řečeno, že bude pást beránky a ovce. (Jan 21,15-17) První list Petřův je částečným naplněním Ježíšova pověření. Je to pastorační dopis, který povzbuzuje a napomíná vyčerpaného poutníka k věrnosti a vytrvalosti a který s jistotou ukazuje na cíl Božího lidu. Jednotlivé věty odrážejí autorovu zkušenost a "budí dojem, že jej psal ten, v němž byla hojnost utrpení Kristova a také Kristovy útěchy, ten, jehož celá bytost se změnila milostí a jehož naděje na věčný život byla jistá a pevná." (Skutky apoštolů, str. 339)

Dopis z Babylóna (1 Petr 1,1; 5,13)

1. K jakému odpovědnému postavení byl Petr povolán? 1 Petr 1,1

Slovo apoštol znamená "vyslanec", "posel", "ten, který je vyslán s příkazy". Apoštol Pavel obhajoval své apoštolství tím, že obdržel přímé zjevení od Boha. (Viz 2 Kor 12,1-12.) Hovořil o "znacích svého apoštolství..., divcích a mocných činech" (verš 12).

Také Petr, přijal přímé zjevení od Boha. Kniha Skutky apoštolů navíc zaznamenává zázraky a mocné činy, které po Ježíšově nanebevzetí Duch svatý činil skrze něj.

Petr označil sám sebe za apoštola, protože: (1) byl v přímém styku s Ježíšem během jeho pozemské služby, (2) byl Ježíšem vybrán z mnoha učedníků, aby se stal jedním z jeho nejbližších následovníků – ty Ježíš nazval apoštoly (Luk 6,12-16), (3) Ježíš ho pověřil zvláštní pastýřskou službou (Luk 22,32; Jan 21,15-17).

Nikde není zmínka o tom, že by Petrovo apoštolství bylo zpochybňováno, jako tomu bylo v případě apoštola Pavla. Pavel několikrát začíná dopisy obranou svého povolání. (Viz Ga 1,11.12.) Nic takového však u Petra nenacházíme. Prostě označuje se jako jeden z těch, kteří byli vybráni Ježíšem, aby splnili jeho zvláštní příkazy.

2. V kterém městě Petr psal svůj list? 1 Petr 5,13

Místo, odkud Petr psal svůj dopis, bychom neměli ztotožňovat se skutečným městem Babylónem nebo oblastí, kde toto pyšné hlavní město Babylónské říše kdysi stávalo. Jméno "Babylón" bylo použito z bezpečnostních důvodů jako alegorie označující město Rím, který se stával utlačovatelem "nového Izraele."

3. Jakou autoritu mají apoštolské spisy pro křesťanské věřící? (Viz Efez 2,20; 3,4.)

Petr v Římě (1 Petr 5.12)

1. Co podle nářeků v 1. Petrově listu tehdy prožívali křesťané? 1 Petr 2,12; 4,12-16

Většina odborníků se shoduje v tom, že Petr napsal tento dopis ke konci svého života. Možná, že ho psal v době Neronova pronásledování. Apoštol Petr (1) byl uvězněn asi v době Pavlova druhého věznění (r. 66), (2) v době svého zatčení byl v Římě, (3) odhalil podvody a úklady kouzelníka Šimona, a (4) Nero, který věřil v magii a byl ochráncem Šimona, nařídil Petrovo zatčení.

2. Jakou předchozí zkušenost měl Petr s Šimonem kouzelníkem? Skut 8,4-24

Kouzelník Šimon o sobě říkal, že je v něm veliká moc Boží (Skut 8,9.10). Když se však setkal s Filipovým kázáním, byla satanová moc v životě Šimona dočasně zlomena a on se stal pokorným. Avšak později nad ním zlo opět získalo moc.

V Římě se oba muži, představující dvě protikladné nadpřirozené mocnosti, setkali znovu. Petr prokázal, že Šimon nečerpá svoji moc z Boha a že je podvodník. Šimonovi však přišel na pomoc další satanův nástroj. Po věznění z Neronova rozkazu Petr položil svůj život jako mučedník pro evangelium.

3. Ti, kteří neuznávají Petrovo autorství tohoto dopisu, tvrdí, že list je napsán dobrou řečtinou. Jak to lze vysvětlit? 1 Petr 5,12

Slovo "prostřednictvím" může znamenat, že Silvánus byl Petrovým písařem, který zapsal Petrova slova na papír (pergamen) a využil svých znalostí řečtiny. Povšimni si však změny, kterou způsobil dar jazyků v době letnic: "Od té chvíle byla řeč apoštolů čistá, prostá a přesná, ať mluvili svým mateřským jazykem nebo cizí řečí." (Skutky apoštolů, str. 28)

4. Který známý biblický pisatel navštívil Petra v době, kdy psal svůj dopis? 1 Petr 5,13

Vyvolení poutníci (1 Petr 1,1)

1. Kdo byli příjemci Pětrova dopisu? 1 Petr 1,1

V řeckém textu je uvedeno: "Vyvoleným poutníkům (příchozím) v rozptýlení (diaspoře)." V této větě jsou obsaženy tři důležité myšlenky: vyvolení, poutníci, rozptýlení.

2. Kdo jsou podle následujících veršů vyvolení, které Bůh předurčil? Řím 8,29; Efez 1,5.11.12

Ellen Whiteová definuje slovo "vyvolení" následujícím způsobem: "Vyvolena bude každá duše, která bude usilovat o svou spásu s bázní a strachem. Vyvolen bude ten, kdo se ozbrojí a vytáhne do boje za viru. Vyvolen bude ten, kdo setrvává na modlitbách, kdo hledá v Písmě svatém, kdo se vyhýba pokušení. Vyvolen bude ten, kdo je vytrvalý ve víře, kdo uposlechne každého slova, jež vychází z úst Božích. Vykoupen může být každý, avšak jen tehdy, přistoupí-li na podmínky vykoupení." (Patriarchové a proroci, str. 146)

Petr píše zvláštní skupině poutníků { vyvoleným poutníkům. } Jsou vyvoleni, protože se rozhodli přijmout spásu, kterou Bůh nabízí v hojně míře. Jejich pravým domovem jsou nebesa.

{Cizinci v diaspoře} (ČEP) byli Židé, kteří se nacházeli v různých zemích antického světa. Petr však používá tento známý výraz novým způsobem, když se obrací k novému Izraeli, jenž je tvořen cizinci a poutníky v nepřátelském prostředí hříchu. To, že Petr měl na mysli své spoluvěřící křesťany (a ne Židy), je jasné z veršů 3 a 4. Oni měli živou naději zakotvenou ve vzkříšení svého Pána.

3. Považuješ se za jednoho z Božích vyvolených? Proč?

4. *Jako volání dětí podle se spouští zádostmi; nás volá děly*
Poselství pro pohaný (1 Petr 4,3.4)

Podle je máte nebyl lid, nyní však je lid.
 1. Co naznačuje, že tito "vyvolení cizinci v diaspoře" nejsou křesťané ze Židů ale z pohanů? 1 Petr 1,14; 2,10; 4,3.4 *nebyl z Židů ale nyní je dosti pohanů.*

1.4 *Podle dle nás je dělal H, a si lidují pohané, v mazzaravst, sibirské, a jiné*
 Prohlédni si mapku ve své bibli nebo v biblickém slovníku a zjisti následující:

2. Které sbory apoštol Pavel založil v Galácii během své první misijní cesty?

Osrota, Galacia, Cappadocii, Asia

3. Do kterých oblastí Petr psal? 1 Petr 1,1 *Byzliimide.*

Všeobecně si myslíme, že sbory v Malé Asii byly ovocem Pavlovy misijní práce. V této oblasti se však nalézá mnoho sborů, které vznikly díky působení nějakého neznámého křesťanského misionáře. Takovým příkladem je sedm sborů (církví) v knize Zjevení. Ačkoliv Pavel sloužil v některých z těchto sborů a do jednoho z nich napsal dopis (Efezským), byly patrně budovány převážně někým jiným.

Přestože nemáme důkaz, že by Petr pracoval v této části římské říše, máme však svědectví, že své poselství nesl do mnoha zemí. (Viz Skutky apoštolů, str. 338.) Zkoumáme-li mapu, je zřejmé, že 1. list Petřův je oběžník, který je adresován předním křesťanským sborům v Malé Asii. Galatské sbory budované Pavlem a sedm sborů z knihy Zjevení patřily mezi ty, které Petr zahrnul mezi "vyvolené cizince v diaspoře".

4. Z jakého důvodu by měli být křesťané z pohanů zvlášť vděční Židům? Jaká zvláštní požehnání předali Židé pohanům?

Dílo Boží Trojice (1 Petr 1,2)

1. V 2. verši vyhledej tři slovní spojení, která vysvětlují vyvolení. Vypiš si každou z těchto frází a připoj k ní toho člena Boží Trojice, který je v té zkušenosti zapojen.

Ykdyž je Bůh vševědoucí a zná budoucnost, jeho předzvědění neomezuje úděl člověka. Bůh neruší dar svobodné volby, který dal svým pozemským dětem. "Nic takového, jako je nepodmíněné vyvolení, není ve Slově Božím... Každý, kdo se pokoří jako malé dítě, kdo přijme Slovo Boží a je ho poslušen s dětskou prostotou, bude mezi vyvolenými Božími." (6 BC 1114)

Ve slovním spojení "posvěcením Ducha" je Duch tím, kdo jedná, a tím vlivem je posvěcení. Posvěcení (svatost) je darem Ducha svatého a ne povahový rys, kterého lze dosáhnout pouze lidským úsilím. (Viz 1 Kor 6,11; 2 Tes 2,13.) Tím, že umožníme Duchu, aby takto působil v našem životě, jsme zařazeni mezi vyvolené.

2. Jakým způsobem můžeš spolupracovat s Bohem na přípravě sebe i jiných pro věčnost?

Doporučené studium

Prostuduj si následující texty týkající se svatosti: 1 Kor 1,2; 6,11; Kol 2,10. Prostuduj si texty týkající se růstu v svatosti: 1 Tes 3,11-4,3; 2 Kor 3,18. Z knihy Touha věků si prostuduj kapitolu "Povolání u jezera" (str. 163-167) a z knihy Skutky apoštolů kapitolu "Jaký záměr má Bůh se svou církví?" (str. 9-13).

Diskusní otázky

1. Starověcí pisatelé dopisů někdy sdělili své myšlenky nějakému písaři, který je pak vyjádřil svými vlastními slovy. Jestliže je toto způsob, jakým byly sepsány některé novozákonní knihy, neoslabuje to božskou inspiraci těchto knih? (Srovnej s 1 Petr 5,12.)
2. Jaký vztah má dar svobodné vůle k Božímu předurčení?
3. Svatost, uschopnění pro nebesa, je darem Ducha svatého (1 Petr 1,2). Jakou úlohu mají naše skutky? 1 Petr 1,17
4. Představ si, že některý z tvých přátel si myslí, že už nemá naději. Protože už tolikrát padl, věří tomu, že se narodil, aby byl zatracen. Co bys mu na to odpověděl?

Shnutí

Celá Boží Trojice je přímo účastna záchrany vyvolených. Po vzájemné radě s Duchem i Synem připravil vševědoucí Otec plán záchrany pro lidskou rodinu. Duch svatý je na základě Synovy smrti dán těm, kteří věří. Takto je jim dána svatost (1 Petr 1,2). Prolitím své vlastní krve Syn umožnil, aby se každý mohl postavit před Bohem jako spravedlivý. Celý božský plán připravuje Boží vyvolené na věčné společenství s Bohem, protože přijali jeho moc k poslušnosti jeho zákona.

3. úkol

Týden od 12. do 18. července 1992

Naše živá naděje

1 Petr 1,3-5

Základní text

"Veleben bud' Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději." (1 Petr 1,3)

Základní myšlenka

Přijetí Ježíše Krista přináší naději, která se dotýká každého okamžiku a každé oblasti života – rodiny, zaměstnání, osobních vztahů, trávení volného času i tichých chvil, kdy jsme sami se svými myšlenkami.

1 Petr 1,3-9 patří mezi několik pasáží Písma, které si Ellen G. Whiteová oblíbila zřejmě proto, že jí Bůh ukázal hodnotu zaslíbení, která tyto verše obsahují. Při několika příležitostech citovala tyto verše nebo jejich části lidem, kteří byli skleslí a jejichž křesťanská zkušenost začala slábnout. Často nechávala Petrova slova zaznít bez komentáře, aby měl čtenář čas okusit apoštolovu víru a jistotu v Ježíši Kristu.

V těchto verších, jejichž část budeme tento týden studovat, můžeme nalézt "nejvýznamnější zaslíbení, základ velké naděje, jestliže budeme jednat podle předložených rad". (MS 81, 1908)

Při studiu úkolu na tento týden se snaž vychutnat každé slovo napsané Petrem, vážit si každého zaslíbení, prožít očekávání budoucnosti a radost z živé naděje.

Naše živá naděje (1 Petr 1,3)

"Když byl Kristus ukřižován, (učedníci) nevěřili, že vstane z mrtvých. Kristus jasně prohlásil, že vstane z mrtvých třetího dne; učedníci však nepochopili, co tím myslí. Tato jejich nechápavost způsobila, že po Kristově smrti upadli do naprosté beznaděje." (Skutky apoštolů, str. 19)

1. Která událost naplnila srdce Ježíšových učedníků radostí? 1 Petr 1,3

Když si uvědomíme, jaké zdrcující zklamání přinesl Ježíšovým následovníkům jeho kříž, lépe pochopíme, proč bylo Petrovo nitro plné chvály.

2. Jaké měli apoštolové pocity před a po Ježíšově vzkříšení?
Před: Luk 24,1-11

Po: Luk 24,52.53

"Jejich nepřátelé očekávali, že na jejich tvářích uvidí výraz smutku a porážky. Místo toho zářily jejich tváře štěstím a vítězstvím." (Touha věků, str. 587)

3. Jak bys popsal praktický vliv naděje vyrůstající z Kristova vzkříšení?

Nové pochopení misie

1. Jaké změny přineslo učedníkům vzkříšení s ohledem na pochopení Ježíšovy služby na zemi?

Před vzkříšením: Luk 18,31-34; 24,21

Po vzkříšení: Luk 24,27.32.45

Učedníci si mysleli, že Mesiáš založí pozemské království a pozvedne Izrael k vládě nad ostatními národy. Po vzkříšení, však pochopili obraz trpícího Spasitele, který nese hříchy světa a zachraňuje duše z otroctví hříchu.

2. Jak změnili učedníci chápání své úlohy v Ježíšově království?

Před vzkříšením: Mat 18,1-4; Mar 9,33-37

Osobní ctižádost a touha ničí ochotu odevzdat se nesobecké službě.

Po vzkříšení: Skut 1,3-14

Osobní ambice ustoupily a jejich místo zaujala světová evangelizace. Učedníci horlivě prosili, aby na ně živý Pán seslal posilující moc Ducha svatého. Rozpory byly odloženy, bratr byl s bratrem pevně spojen přátelským svazkem a Ježíšova vůle se stala jejich svrchovaným zájmem.

3. Jak změnili apoštolové svůj postoj k pohanům a jak tato změna ovlivnila jejich misii?

Před vzkříšením: Mat 15,21-28

Nic nedokáže tak úspěšně ochromit schopnost sloužit Bohu a lidstvu jako předsudek a fanatismus. Není možné přinést úlevu zraněnému srdci a rozrušené mysli, jestliže je jejich majitel pokládán za nižšího, podřadného člověka. (Viz Touha věků, str. 282.283.)

Po vzkříšení: Skut 10,44-48

Petr připomněl svým soukmenovcům Židům, že požehnání spásy vyplývající ze smlouvy Boha s Abrahamem bude rozšířeno na všechny národy světa.

Naše dědictví (1 Petr 1,4)

Petr byl potomkem Abrahamovým, synem smlouvy, dědicem zaslíbení. Jistotu Petrovy generace, že dědictví zaslíbené abrahamovskou smlouvou, je pro ně zajištěno, vyjádřili jeho dva současníci – Pavel a Nikodém.

Pavel napsal: "Ačkoliv já bych měl proč na ně (vnější věci) spoléhat. Zdá-li se někomu jinému, že může spoléhat na vnější věci, já tím víc: obřezán osmého dne, z rodu izraelského, z pokolení Benjamínova, Hebrej z Hebreů; jde-li o zákon – farizeus." (Filip 3,4,5)

Nikodém "byl otřesen pomyšlením, že je tak čisté království, že je nemůže uzříť takový, jaký je on... Proto, že se narodil jako Izraelec, pokládal své místo v království Božím za jisté. Myslel si, že se nepotřebuje změnit." (Touha věků, str. 110.111)

1. Jaký druh dědictví je nadějí pro každého znovuzrozeného křesťana? 1 Petr 1,4

Pozemské zájmy Ježíšových učedníků ustoupily nepopsatelné touze po "lepší vlasti". Povšimni si trojí charakteristiky nebeského dědictví: nehynoucí, neposkvřené, nevadnoucí.

Nebude tam hřích ani smrt. Každá nečistota bude zničena při Ježíšově příchodu. Vše tam bude krásné a tato краса nikdy nezmizí. Stáří i s jeho důsledky bude nahrazeno věčným mládím; věčné jaro nahradí vadnoucí krásu podzimu a chladnou přísnost zimy.

2. V jakém smyslu jsme "spoludědicové Kristovi"? Řím 8,17

Jako "símě Abrahamovo" naplnil Ježíš zaslíbení, jež bylo obsaženo ve Boží smlouvě s Abrahamem. (Viz 1 Moj 15,1-6; 17,1-8.) Jestliže přijímáme Ježíše jako svého Spasitele, jsme považováni za děti Boží (Řím 8,15). A jako jeho děti se stáváme dědici (Řím 8,17). Protože jsme Ježíšovi spoludědicové, můžeme s ním sdílet jeho bohatství.

3. Před tím, než budeme moci přijmout naše nebeské dědictví, musí být dokončeno misijní dílo. Brání nám v zapojení do misie nějaké naše pozemské touhy či překážky? Jakým způsobem lze tyto překážky odstranit? Co navrhuješ?

Naše ochrana (1 Petr 1,5a)

1. Jakým způsobem prokazuje Bůh svoji lásku k pozemským dětem? 1 Petr 1,5a

Řecké slovo překládané jako "střežit" je vojenský termín, který znamená chránit nebo střežit pomocí vojáků.

2. Kdo je pověřen úkolem střežit Boží lid? Žalm 34,7

"Každý vykoupený pozná službu andělů ve svém vlastním minulém životě. Anděl, který byl jeho strážcem již od prvních okamžiků života, který sledoval jeho kroky, kryl jeho hlavu v čas nebezpečí, který s ním byl i 'v údolí stínu smrti' a který určil místo jeho odpočnutí, jej pozdraví v den vzkříšení. Jak to bude úžasné – smět s ním mluvit a poznávat postup Božích zásahů v životě...!" (Výchova, str. 250)

3. Jakým dalším způsobem nás chrání Boží moc? Žalm 119,11

V Božím slově je životodárná síla a ochranná moc. Duch svatý používá Písmo, aby nás zachránil od zlého. Tváří v tvář pokušiteli se Ježíš odvolával na Boží slovo (Mat 4,4.7.10). Dábel nemůže narušit mysl toho, který denně rozmlouvá s Ježíšem prostřednictvím jeho Slova.

4. Jaké svědectví můžeš vydat o péči, kterou Bůh o tebe má?

Naše úloha (1 Petr 1,5b)

1. Přestože Bůh chrání svůj lid, co od něj vyžaduje? 1 Petr 1,5

Jestliže žijeme vírou v živého Krista, získáváme mocný štít ochrany. Víra je absolutně nezbytná pro křesťanské následování. Vírou přicházíme ke Kristu a vírou pro něj žijeme každý den (Gal 3,11). Pavel nám radí, abychom použili štít víry, jímž bychom uhasili všechny ohnivé střely Zlého (Efez 6,16).

2. Co již Bůh připravil a chce odhalit v "posledním čase"? 1 Petr 1,5

Petr hovoří o druhém příchodu Ježíše Krista. Boží nepřátelé a nepřátelé jeho lidu budou zničeni (Zj 6,14-16). Žijící svatí, kteří byli zapečetěni před koncem doby milosti, budou přeneseni společně se spravedlivými, kteří budou vzkříšeni. (Viz Zj 7,1-3.15-17; 14,1-5; 1 Tes 4,16-18.)

"Bude to uprostřed noci, kdy Bůh zjeví svou moc a vysvobodí svůj lid. Objeví se slunce a rozzáří se v plné síle. Znamení a divy budou následovat rychle za sebou. Bezbožní hledí s hrůzou a úžasem na to, co se děje, zatímco spravedliví patří s velikou radostí na znamení svého vysvobození. Zdá se jako by se celá příroda vyšinula z obvyklého pořádku. Řeky přestávají téci. Těžká mračna stoupají vzhůru a narážejí na sebe. Uprostřed rozbouřeného nebe se objevuje jasné místo nepopsatelné slávy a z něho vychází hlas Boží jako hlas mnohých vod, který říká: 'Stalo se.' (Zj 16,17)" (Vítězství lásky Boží, str. 453)

3. Zažil jsi nějakou zkušenost, která je dobrým příkladem moci víry? Jak ti víra v Krista pomohla, abys překonal zlozvyky, které nad tebou panovaly? Co pro tebe znamená víra v Ježíšův druhý příchod?

Doporučené studium

Prostuduj si následující texty v souvislosti s konečnou záchranou Božího lidu: Mat 24,30.31; 2 Tim 4,6-8.18; Zj 7,9-17. Z knihy Vítězství lásky Boží si přečti kapitolu "Lid Boží osvobozen" (str. 452-463).

Diskusní otázky

1. Jakými prostředky by ses snažil přesvědčit skeptického člověka o tom, že víra v Krista přináší do života velkou moc?
2. Jak bys vysvětlil, že Kristus je jediným prostředkem záchrany a že bible je konečnou autoritou?
3. Jak bys z Písma dokázal, že Kristus bude při svém druhém příchodu viděn všemi a ne jen lidmi žijícími v určité oblasti světa?
4. Co chceš udělat pro to, abys byl "střežen mocí Boží" v těchto závěrečných dnech pozemských dějin?

Shrnutí

Verše, které jsme tento týden studovali z 1. listu Petrova jsou naplněny povzbuzením a jistotou. Jak krásný a šťastný by mohl být náš život, kdybychom vírou přijali poselství těchto veršů! Ježíšovo vzkříšení nám dalo novou a živou naději. Máme věčné dědictví, které je pro nás připraveno. Bůh nás miluje a chrání před tím, který nás chce zničit. I když do našeho života přicházejí těžkosti, Bůh nás chrání před skleslostí a prohrou. "Veleben buď Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista!"

4. úkol

Týden od 19. do 25. července 1992

Vítězství víry

1 Petr 1,6-12

Základní text

"Aby se pravost vaší víry, mnohem drahocennější než pomíjející zlato, jež přece též bývá zkoušeno ohněm, prokázala k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus." (1 Petr 1,7)

Základní myšlenka

Víra Božího lidu pročištěná zkouškami bude završena spasením. Proroci a andělé toužili porozumět Božímu plánu spásy.

Když David, ve jménu izraelského Boha, přijal Goliášovu výzvu k boji, jako zbraň si vzal hůl a prak. Navzdory Saulovým obavám David měl víru, že Bůh může použít jeho prak. Již předtím přece ubránil stáda svého otce od všech dravců. Jeho předchozí zkušenosti s nebezpečím i smrtí jej utvrzovaly v jistotě, že Bůh jej svojí láskou chrání a že jeho prak je účinný. Davidova víra byla výsledkem těžkostí a zkoušek.

Minulý týden jsme viděli, jak Bůh Otec přivedl apoštoly k živé naději a jak střeží své pozemské děti (1 Petr 1,3-5). Tento týden uvidíme, že zkoušky naší víry přispívají k slávě Ježíše a ke spasení nás samotných (1 Petr 1,6-9). Budeme studovat, že proroci, kteří byli inspirováni Duchem svatým, aby psali o budoucím naplnění Božího plánu zachránit člověka z hříchu, neporozuměli úplně všem důsledkům svých výroků (1 Petr 1,10-12).

Ryzí víra (1 Petr 1,6.7)

1. Z čeho se mají Petrovi čtenáři radovat? 1 Petr 1,6

Výrok "z toho se radujte (radujete)" zahrnuje všechny předchozí události. Křesťané se radují (1) z živé naděje, jež byla umožněna vzkříšením Ježíše Krista, (2) z dědictví, které je pro ně připraveno v nebesích a (3) z poznání, že Bůh je obklopil ochranou, která potrvá až do závěru velkého sporu. Proto se tedy Boží lid raduje i ve zkouškách.

2. Jakým způsobem je víra očištěna a posílněna? 1 Petr 1,7

Víra, která je cennější než zlato, nepochází z pozemských dolů, ale z nebes. Víra je pročišťována žárem lidských zkoušek. Víra je Božím darem člověku. Bůh, a ne člověk, určuje hodnotu víry; a zjevuje, že cílem lidské víry je spasení (1,9).

3. K čemu je církev poslední doby vybízena a co má přijmout od Pána? Zj 3,18

"Zlato ohněm přečištěné" je víra, která prošla zkouškou. "Útoky satanovy jsou silné, jeho klamy lstivé; oko Hospodinovo však bdí nad lidem Božím. Jejich soužení je velké, plameny pece hrozí je strávit; Ježíš je však vyvede jako zlato zkoušené v ohni. Budou zbaveni všeho pozemského, aby se skrze ně mohl dokonale zjevit obraz Kristův." (Proroci a králové, str. 388)

4. Posílily nebo oslabily tvoji víru zkoušky a pokušení života? Proč? Jestliže tvoje víra nevyrostla, co bys chtěl udělat pro to, aby mohla v budoucnu růst?

I když jsme neviděli, věříme (1 Petr 1,8)

1. Jak je možné, abychom věřili v Krista a milovali jej, přestože jsme ho nikdy neviděli (1 Petr 1,8)? Jan 14,16-20; 16,14

Věřící, kterým Petr psal, se nikdy na zemi s Kristem nesetkali. Ačkoli je povznášela naděje, že uvidí svého živého Pána při jeho "zjevení" (1 Petr 1,7), dosud ho nikdy neviděli. Přesto ho upřímně milovali a radovali se ze společenství s ním "nevýslovnou, vznešenou radostí" (1 Petr 1,8). Proč? Je pouze jediné rozumné vysvětlení: Kristova přítomnost a moc byla pro ně skutečností prostřednictvím Ducha svatého působícího v nitru člověka. Přítomnost Ducha v srdci věřícího je přítomností samotného Krista (Jan 14,18). Duch nám představuje Kristovu povahu a předává jeho dobrotu.

2. Jak nám zkušenost Tomáše přibližuje myšlenku verše 1 Petr 1,8? Jan 20,24-29

Tomáš měl svědectví o tom, že Ježíš byl vzkříšen. (Viz Jan 20,18; Mat 28,9.10; Luk 24,34.) Rozhodl se však, že neuvěří, dokud neuvidí Ježíše osobně a neověří si, že je to skutečně ten Pán, který byl ukřižován (Jan 20,25). Často obviňujeme Tomáše z nevěry, ve skutečnosti však jeho postoj vyjadřuje postoj i ostatních apoštolů, jak to popisují evangelia.

Například, když ženy vyprávěly, že se setkaly se vzkříšeným Pánem, apoštolové posuzovali jejich zážitek jako plané řeči (Jan 24,11). Neuvěřili, dokud se jim nepotvrdilo to, co slyšeli. Podobně i učedníci jdoucí do Emaus slyšeli o vyprávění žen (Luk 24,22.23), ale stále pochybovali (verš 21 a 25), dokud se jim Ježíš nedal poznat (verš 30 a 31). Jedině pak uvěřili (verše 32-35).

I když se Ježíš raduje nad těmi, kdo v něho věří, ať už jejich víra vznikla jakkoliv, přál si, aby Tomáš přijal svědectví svých bratrů. "Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili." (Jan 20,29)

3. Jaký by měl být náš postoj k těm, kteří nevěří? Co se můžeme naučit z postoje, který Ježíš zaujal k Tomášovým pochybnostem? (Viz Touha věků, kapitola "Pokoj Vám!", str. 564-568.)

Cíl víry (1 Petr 1,9)

1. Co je konečným důsledkem víry těch, kteří milují Toho, kterého nikdy neviděli? 1 Petr 1,9

Jedno z hlavních témat, na která se Petr zaměřil, je Ježíšův druhý příchod, kdy se víra setká se svým naplněním. Petr již svým čtenářům připomněl, že pro svou víru jsou "střeženi Boží mocí ke spasení, které bude odhaleno v posledním čase" (1 Petr 1,5 srovnej s veršem 7). Když přijde Ježíš podruhé, dojde k naplnění naší víry a my vlastněma očima spatříme to, čemu jsme věřili.

2. V jakém smyslu můžeme již nyní prožívat "cíl víry, spasení duší" (1 Petr 1,9)?

Efez 2,8-10

Efez 3,17-19

Filip 3,9

1 Tim 6,12

V původním řeckém textu verš 1 Petr 1,9 zní: "... získávájíte (přijímajíte) cíl vaší víry, spasení duší." Protože vírou přijímáme spasitelnou milost Ježíše Krista, můžeme se už teď radovat z přítomného spasení. "Neboť nám dal... nově se narodit k živé naději. (1 Petr 1,3) Ježíš hovořil o tom, že království je zde přítomno již nyní. "Už vás zastihlo Boží království." (Mat 12,28) "Vždyť království Boží je mezi vámi!" (Luk 17,21) V srdcích těch, kteří jsou poddanými království milosti, přebývá prostřednictvím Ducha svatého Ježíš Kristus (Efez 3,16.17). Pro ně již začala požehnání věčného života (Jan 3,36; 1 Jan 5,11-13).

Konečný cíl naší víry je věčné, nebeské království slávy, kde přijmeme své "nehynoucí, neposkrvněné a nevadnoucí dědictví" (1 Petr 1,4). Ježíš řekl: "Mé království není z tohoto světa." (Jan 18,36 kralický překlad) Jak nádherné! Kristovo království je v našich srdcích, i když jeho realita leží ještě v budoucnosti. Již nyní můžeme prožít radost ze spasení, ale s očekáváním vyhlížíme krásu konečného spasení, "vykoupení svého těla" (Řím 8,23).

3. Jakým způsobem již pro tebe začalo Boží království?

Víra proroků (1 Petr 1,10.11)

1. Co máme my i inspirovaní proroci společné? 1 Petr 1,10

Měli bychom mít na paměti dvě věci, když se snažíme porozumět touze proroků poznat tajemství Boží.

1. Bůh nezjevil každou podrobnost svých plánů každému proroku, skrze kterého komunikoval se svým lidem. Jednotlivé podrobnosti byly dány prostřednictvím různých proroků. A tak zjišťujeme, že Daniel studoval spisy Jeremiáše (Dan 9,2), aby pochopil, kdy Bůh chce přivést židovské zajatce zpět z babylónského zajetí.

2. Ne vždy rozuměli proroci plnému významu toho, co jim bylo ukázáno ve viděních a co napsali pod vedením inspirace. "Ani proroci, jimž se dostalo zvláštního osvětlení Ducha, plně nepochopili dosah zjevení jim svěřených. Jejich význam měl být postupně odhalován, jak lidu Božímu bude třeba poučení v nich obsaženého." (Vítězství lásky Boží, str. 247)

Proroci museli zkoumat Písmo stejně tak, jak to činíme my, aby porozuměli Boží vůli a podrobnostem plánu spasení.

2. Kterým konkrétním podrobnostem Božího plánu se proroci snažili porozumět? 1 Petr 1,11

Proroci tedy zkoumali podmínky: jak má Mesiáš trpět a jak má být oslaven. Dále Petr říká, že proroci chtěli také poznat dobu těchto událostí. Jak velkou výhodu máme v tom, že můžeme číst nejen proroctví o přicházejícím Mesiáši, ale i zprávu evangelia o tom, jak se tato proroctví naplnila!

3. I když proroci plně neporozuměli poselstvím, která dostali, jaké máme důvody věřit, že jsou tato poselství důvěryhodná?

Komu proroci sloužili? (1 Petr 1,12)

1. Pro koho byla určena služba proroků? 1 Petr 1,12

Proroci sami studovali spisy, které napsali a měli z nich užitek. Přesto si uvědomovali, že Boží poselství není určeno jen jim a jejich současníkům, ale i Božímu lidu v budoucnosti.

2. Jakou dostal Daniel odpověď, když anděl se zeptal na význam některých skutečností z vidění? Dan 12,9.10.13

Dovedeme si představit Danielovo zklamání? Přijal zjevení a cítil, že to, co píše, je velmi důležité pro Boží lid, a pak mu bylo zkrátka řečeno, že se má spokojit s tím, že vidění jen sepíše. Nebylo třeba, aby pochopil, co znamená. Mělo být předností jiné generace, aby tomuto vidění porozuměla.

3. Co mýnil anděl tím, když Danielovi řekl, že "na konci dnů povstane ke svému údělu" (Dan 12,13)? Srovnej Zj 10. kap. se 14,6-12.

"Jakmile těchto sedm zahřmění doznělo, dostal Jan v souvislosti s malou knížkou stejný příkaz jako Daniel: 'Zapečeť to, co mluvilo sedm hromů.' (Zj 10,3.4) To se týká budoucích událostí, které budou postupně odhalovány. Daniel povstane ke svému údělu na konci dnů. Jan viděl malou knížku odpečetěnou. Pak budou mít Danielova proroctví své správné místo v poselstvích tří andělů, která mají být přinesena světu." (7 BC 971)

4. Kdo dále, vedle proroků a ostatních lidí, touží lépe porozumět Božímu plánu na záchranu hříšníků? 1 Petr 1,12b

5. Máš jistotu, že se uskuteční události, které proroci předpovídají do naší budoucnosti? Na čem tuto jistotu zakládáš?

Doporučené studium

Uvažuj o práci Ducha svatého při inspiraci proroků: Zach 7,12; 1 Kor 2,4; Efez 3,5; 2 Petr 1,21. V knize Vítězství lásky Boží si prostuduj kapitolu "Světlo proniká tmou" (str. 247-254).

Diskusní otázky

Petr píše o tom, že proroci i andělé měli zvláštní zájem o určité části Božího plánu záchrany člověka. Čemu bychom měli věnovat zvláštní pozornost my? Proč?

Důležitost Kristova pozemského života:

Důvod Kristova utrpení na kříži:

Být Božím obrazem:

Vlastnit ryzí víru a lásku:

Porozumět a prožít Boží odpuštění:

Vítězství nad útoky hříchu:

Prostředky, kterými chce Pán dokončit své dílo na zemi:

Shnutí

Petr uzavírá první část svého listu pojednáním o Duchu svatém, který dává inspiraci a zjevení. Prostřednictvím jeho působení jsme obdrželi spolehlivého vůdce z nebes – bibli. Tomu, co pod jeho vlivem napsali inspirovaní lidé, můžeme prostřednictvím jeho působení také porozumět. Jedná se o tajemství, která touží spatřit i andělé: úloha Otce, Syna i Ducha svatého v plánu spásy.

5. úkol

Týden od 26. července do 1. srpna 1992

Povolání ke svatému životu

1 Petr 1,13-25

Základní text

"Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, nýbrž převzácnou krví Kristovou." (1 Petr 1,18)

Základní myšlenka

Petr nám připomíná, že výkupné, jež bylo zapláceno za naši záchranu, přesahuje jakoukoliv finanční částku; ani stříbro ani zlato nemůže být srovnáno s hodnotou Ježíšovy krve, kterou nás vykoupil z moci hříchu. Cena výkupného ukazuje, jak vzácní jsme našemu Bohu.

Petr nikdy nezapomněl na den, kdy ho Ježíš pozval lovit ryby (Luk 5,1-11). Zkušenost a znalosti rybích zvyků vedly Petra k tomu, aby si myslel, že plánovaný lov ryb nebude úspěšný. Dokážeme si tedy představit Petrovo překvapení, když ponořil síť přesně na tom místě, kam Ježíš ukázal, a síť byla plná ryb až k prasknutí. Uvědomil si, že je v přítomnosti Mesiáše, padl na kolena a vyznal: "Odejdi ode mne, Pane, vždyť já jsem člověk hříšný." (Luk 5,8)

Po tomto vyznání Ježíš povolal Petra ke službě: "Ježíš řekl Šimonovi: 'Neboj se, od této chvíle budeš lovit lidi.'" (Luk 5,10) Jedině poté, co uznáme a připustíme svoji vlastní hříšnost, můžeme slyšet Boží povolání ke svatosti a službě. Jakákoliv svatost, kterou vlastníme před tím, než učiníme ryzí vyznání, jako Petr, je svatostí, která existuje pouze v našich vlastních představách.

Požadavky křesťanského života (1 Petr 1,13)

Ve verších 1 Petr 1,13-16 představuje apoštol sérii příkazů ke svatějšímu a vznešenějšímu křesťanskému životu. Ačkoliv je rozkazovací způsob používán k vyslovení příkazů, je také používán k přesvědčení člověka k činu. Petr uvádí tři kroky které musí křesťan učinit, aby mohl vést svatý život.

1. Jaký příkaz dává Petr nejdříve? 1 Petr 1,13

"Přepásání se" je činnost, která je mnoha lidem cizí; je však dobře známá lidem, kteří žijí v oblastech světa, kde se nosí dlouhé šaty nebo roucha. Když se má vážně pracovat, sukně nebo roucho se nabere a zastrčí u pasu za pás nebo opasek. Takto člověk získá dostatek volného pohybu k intenzivní činnosti.

Petr nás vyzývá k vážné duchovní činnosti a snaží se nás přesvědčit, abychom přepásali bedra své mysli.

"Mysl by měla být pečlivě střežena. Nic, co by mohlo poškodit nebo zničit zdravé úsilí, by nemělo vejít (do mysli). Aby tomu bylo možno zabránit, mysl by se měla zabývat dobrou setbou, která vzejde k životu a přinese větve plné ovoce." (ML 83) (Viz Filip 4,8)

2. Co dále mají Petrovi čtenáři dělat? 1 Petr 1,13

Petr vyzývá své čtenáře k bdělosti před hříchem. To je přirozený důsledek "přepásání" naší mysli. Centrum našeho duchovního života je v mozku. Jestliže je mysl a duše na stráži, všechny cesty vedoucí do mozku – zrak, sluch, hmat, chuť a čich – budou posíleny proti pokusům satana použít je jako prostředky pokušení.

3. Jak mohou být myšlenky, kterými se zabýváme, zcela pod Boží vládou? (Viz 2 Kor 10,4.5.)

Svatý život (1 Petr 1,14-16)

1. Petr si přál, aby jeho čtenáři byli uchráněni od poskvrny hříchu. Co jim radí? 1 Petr 1,14

Český překlad "poslušné děti" je nám blízký a srozumitelný. Vyjadřuje poddanost Bohu jako poslušné dítě se poddává vedení svých rodičů. V řeckém textu však nacházíme výraz "dětí poslušnosti", který ukazuje na myšlenku, že poslušnost vychází ze srdce a stává se přirozenou součástí způsobu života. Oba výrazy jsou tedy pravdivé.

"Odevzdáme-li se Kristu, naše srdce se spojí s jeho srdcem, naše vůle splyne s jeho vůlí, naše mysl se sjednotí s jeho myslí a naše myšlenky se mu podřídí; žijeme jeho životem. Tím si vlastně oblékneme roucho Kristovy spravedlnosti." (Kristova podobenství, str. 185) Poslušnost se stane součástí našeho života.

2. K čemu nás Bůh povolává? 1 Petr 1,15.16

Slovo překládané jako "způsob života" nebo "obcování" znamená "chování, jednání". Máme se tedy vyrovnat Kristu v tom, že budeme svatí ve všem, co děláme. "Buďte svatí, neboť já jsem svatý." (3 Moj 11,44.45; 19,2; 20,7)

Bůh nás povolává jako své děti ke zkušenosti, při níž naše padlá lidská přirozenost a sklon k hříchu budou přemoženy a ovládány Duchem svatým. Máme nést podobu jeho Syna.

3. Můžeš se podělit s ostatními účastníky sobotní školy o svou zkušenost, jak ti Bůh dal vítězství nad hříchem?

Vykoupení Kristovou krví (1 Petr 1,17-19)

1. Jakou vlastnost má Bůh jako Soudce? 1 Petr 1,17

Petr začíná tuto část svého listu uvedením důvodu, proč bychom měli prožít čas zde na zemi střízlivě a uvážlivě.

Ve verších 13-16 představil vztah mezi Otcem a dětmi. Poslušné děti nemají mít strach z Otce (Soudce) nebo ze Syna, kterému byl svěcen soud. (Viz Jan 5,22; Skut 17,31.) On soudí nestranně a dokonale spravedlivě. Ve skutečnosti můžeme stát před soudem a mít jistotu, neboť naše vůle splynula s vůlí Ježíše, naše mysl se sjednotila s jeho myslí. A tak, když Otec zasedne jako soudce, uvidí v nás podobu svého milovaného Syna. (Srovnej s 1 Jan 4,17.)

2. Jaká cena byla zaplácena za naše vykoupení z hříchu? 1 Petr 1,18.19

Výkupné nebylo zapláceno satanovi; Bůh s ním neuzavřel žádnou smlouvu. Výkupné (cena za propuštění), které Ježíš zaplatil na kříži za naše hříchy, zahrnovalo Ježíšovo utrpení, když vzal na sebe náš trest pro neposlušnost jeho zákona. Prožil nekonečnou úzkost odloučení od svého Otce – odloučení, jež se mu zdálo věčností. (Viz 1 Petr 2,24; 1 Jan 2,2; Iz 53,5.6.)

Petr přirovnává výkupné, krev Ježíše, ke krvi beránka bez vady a poskrvny. Jeho slova jsou narážkou na svátky Pascha. Velikonoční beránek, který symbolizoval Ježíše, měl být bez vady. (Viz 2 Moj 12,5.) Prolití jeho krve "vykoupilo" Izraelity z poslední rány – smrti – která postihla Egypt. Jeho krev jim zajistila záchranu.

3. Co pro tebe znamená Golgota? V mysli si projdi ty oblasti svého života, které by byly zcela jiné v případě, že bys nepřijal Kristovu výkupnou smrt.

Základ naší jistoty (1 Petr 1,20.21)

1. Kdy Bůh připravil plán záchrany člověka? 1 Petr 1,20 (Zj 13,8; Skut 2,23; 1 Kor 2,7)

Hřích nezastihl Boha nepřipraveného. Již před stvořením tohoto světa Bůh věděl, že se hřích rozšíří, a viděl také i konec hříchu. "Předem vyhlédnut" (ČEP) nebo "předzvěděný" (kralický překlad) znamená, že Bůh dopředu rozhodl o smrti svého Syna za hříchy světa. To však neznamená, že by předurčil lidstvo k hříchu nebo že by považoval za nemožné, aby Kristus zklamal ve svém poslání. Neznamená to tedy, že Bůh to, co vidí, že se stane v budoucnosti, také způsobil, aby se stalo. "Bůh měl poznání budoucích událostí dokonce ještě před stvořením světa. Nepřizpůsobil své úradky okolnostem, ale dovolil, aby se věci vyvinuly a projevíly. Nesnažil se způsobil určité podmínky, ale věděl, že takové podmínky budou existovat. Plán, který měl být proveden bez ohledu na selhání kterékoliv vyšší nebeské bytosti – to je skutečné tajemství; tajemství, které je skryto od věků. Ve věčném úradku byla připravena oběť, aby vykonala to, co Bůh učinil pro padlé lidstvo." (6 BC 1082)

2. Kdo je základem naší víry? 1 Petr 1,21

Naším přirozeným zrakem jsme Krista neviděli (1 Petr 1,8); nebyli jsme u hrobu, když vstal z mrtvých; přesto však věříme, že žije. Naše víra se opírá o věčného, mocného, neměnného Boha.

3. Co bys uvedl jako základ své víry a naděje? Jaké svědectví bys vydal nevěřícímu, abys jej povzbudil k víře?

Znovuzrození (1 Petr 1,22-25)

1. Co je tím nejlepším svěděním o znovuzrození člověka? 1 Petr 1,22

Před Ježíšovou smrtí byla v apoštolech hluboce zakořeněná vzájemná žárlivost; snažili se předběhnout jeden druhého a být největší v Ježíšově království. Ježíš je však upozornil, že ti, kteří jsou způsobili pro jeho království, mají jiného ducha. "Kdo je nejmenší mezi všemi vámi, ten je veliký." (Luk 9,48) Později, v době mezi Ježíšovým nanebevzetím a dnem letnic učinili apoštolové jisté kroky, aby připravili svá srdce na zaslíbený Boží dar. Jednou z věcí bylo urovnání všech vzájemných sporů. "Zapomněli na všechny rozpory, na touhu po nadvládě a semkli se v křesťanském společenství." (Skutky apoštolů, str. 26)

Ryzí láska k bratřím a sestrám je nejlepším svěděním, že se křesťan znovu narodil. Petr říká, že znovuzrození křesťané budou milovat druhé opravdovou láskou. Nebude se tedy jednat o žádný pokrytecký výkon.

2. Jakým způsobem se křesťan znovu narodí? 1 Petr 1,23-25

Jako dobrá setba na poli je Boží slovo zaseto do lidského srdce prostřednictvím Ducha svatého. Z něj pak vzejde úroda pro Boží království. Tráva nebo květina vyroste a za chvíli uschne; Slovo Boží však přináší trvalé ovoce.

3. Jakou zkušenost mají věřící prožívat, pokud dovolí Duchu svatému, aby vládl v jejich srdcích? 1 Jan 3,3-9

Petrovo poselství z veršů 1 Petr 2,22.23 je shodné s poselstvím Jana. Petr říká, že poslušnost pravdy je "skrze Ducha" umožněna těm, kteří se znovuzrodili. V této zkušenosti si nepomíjitelné Boží slovo přivlastňuje ochotnou lidskou mysl. Jan zdůrazňuje, že pokud símě Ducha svatého přebývá v srdci, nemůže tam přebývat hřích (1 Jan 3,9 srovnej s 1 Jan 5,18).

4. Jak poznáme, že Duch svatý vládne v našem srdci?

Doporučené studium

Srovnej poselství Řím 8. kap. a 1 Jan 3. kap. s poselstvím 1 Petr 1,13-25. V knize Cesta ke Kristu si prostuduj kapitoly "Posvěcení" (str. 31-34) a "Zkouška učednictví" (str. 40-45).

Diskusní otázky

1. Proč je nebezpečné spoléhat se jen na "pocity" týkající se toho, co bychom měli nebo neměli dělat? Co je podle tohoto úkolu pro nás směrodatné?
2. Jak bys odpověděl člověku, který říká, že, jestliže byl Ježíš "předem vyhlédnut před stvořením světa" (1 Petr 1,20), jeho vítězství nad ďáblem bylo rozhodnuto a on nemohl zhřešit?
3. Co naznačuje Petrova poznámka o "pomíjitelných věcech, stříbře nebo zlatě" (1 Petr 1,18) v souvislosti s nebezpečím materialismu?
4. Tvoje sousedka nemá důvěru v bibli. Je rozvedená a nemá čas na náboženství. Jak by ses ji snažil vést, aby uvěřila v pravdivost a moc Božího slova?

Shrnutí

Petr používá sérii příkazů a vyzývá své čtenáře k přípravě na Ježíšův příchod. Všechny "poslušné děti", které byly vykoupeny krví Božího velikonočního Beránka a znovuzrozeni mocí Slova, nemají obavy, když mají být souzeny svým nebeským Otcem. Protože je jejich život usměřňován Duchem svatým, jsou chráněny před hříšným jednáním. Jejich život je v souladu se zásadami Božího slova.

6. úkol

Týden od 2. do 8. srpna 1992

Boží výstava

1 Petr 2,1-10

Základní text

"Vy však jste 'rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu', abyste hlásali mocné skutky toho, který vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla." (1 Petr 2,9)

Základní myšlenka

Z různorodé skupiny hříšníků, pocházejících ze všech národů světa, Kristus vytvořil vyvolený rod, královské kněžstvo, nový a svatý národ. Stojí za to být počítán mezi jeho občany, patřit mezi Boží lid!

Za zdmi londýnského Toweru, ve sklepení staré budovy se nachází podzemní trezor. Je dostatečně velký, aby se do něj mohly vejít dvě řady procházejících turistů. V tomto trezoru je umístěna okrouhlá skleněná vitrína, v níž jsou vystaveny anglické korunovační klenoty. Turisté stojí kolem vitríny ve dvou řadách a s velkým zájmem si prohlízejí korunu hustě posázenou drahokamy, slavností meče zdobené drahokamy a další skvělé exponáty, symboly moci a královské důstojnosti v Anglii po mnohá staletí.

Bůh má také takovou výstavní vitrínu, kterou může vidět a obdivovat celý svět. Je to duchovní stavba tvořená všemi druhy drahokamů – živých kamenů, lidí, kteří zrcadlí nádheru Boží moci a činů.

Jak odhodit hřích? (1 Petr 2,1)

Apoštol Petr nyní popisuje živé kameny, které se musí položit v souladu s velkým Úhelným kamenem, pokud mají splnit Boží účel – tvořit stavbu duchovního domu. Hříchy, jež jsou uvedeny v prvním verši, jsou Bohu zvlášť odporné.

1. Jaké hříchy Petr konkrétně jmenuje, když vyzývá své čtenáře, aby je odhodili? 1 Petr 2,1
2. Jak se můžeme zbavit těchto hříchů? 1 Petr 2,1.2

Síla k vítězství nad hříchem pochází od Boha. Ale vůle mít tuto sílu pochází od člověka. Proto tedy Petr říká svým čtenářům, že jsou odpovědní za to, zdali zanechají hříšného jednání či ne. Také Pavel zdůrazňuje osobní odpovědnost při přemáhání hříchu, když říká: "Jestliže však mocí Ducha usmrcujete hříšné činy, budete žít." (Řím 8,13) Přestože je vítězství nad hříchem Božím darem, věřící člověk v něm hraje aktivní úlohu.

Tři kroky, jsou nutné k tomu, aby se člověk zbavil hříchu:

1. Řím 8,9.10. Lidská síla musí být zmocněna Duchem svatým. "Člověk se však nejprve musí podřídít Bohu, než se může znovu narodit v svatosti." (Cesta ke Kristu, str. 31)
2. Filip 4,13. Síla se musí podřídít vůli. "Musíš jen pochopit, co je pravá síla vůle. Vůle je moc v lidské povaze, která ovládá rozhodování, volbu. Všechno závisí na správném nasazení vůle." (Cesta ke Kristu, str. 34)
3. Řím 8,13.14. Lidská vůle naplní Boží vůli, protože s ní vlastně splynula. "Odevzdáme-li se Kristu,... naše vůle splyne s jeho vůlí..." (Kristova podobenství, str. 185)

Moc Slova (1 Petr 2,1-3)

1. Proč jsou hříchy vyjmenované v 1 Petr 2,1 Bohu zvlášť odporné?

Špatnost: Úmysl někoho zranit, poškodit.

Lešt: V řečtině znamená doslova "rybí návnada". Jedná se o něco jako je háček s návnadou, který je pro rybu přitažlivý, ale nakonec ji zraní.

Přetvářka: Skrývání skutečných pocitů nebo činů za účelem někoho oklamat.

Závist: Zlé pocity chované vůči člověku, který má to, co toužíme vlastnit my.

Pomlouvání: Úmyslné poškození člověka v očích druhých pomocí slov.

Jestliže se tyto hříchy vyskytnou v církvi, zničí bratrskou lásku a důvěru. Vytvoří atmosféru, která zastíní vliv Ducha svatého. Boží lid, který bude v poslední době zapečetěn, nebude mít účast v těchto hříších. "Z jejich úst nikdo neuslyšel lež; jsou bez úhony." (Zj 14,5)

2. Jaký pokrm mají mít křesťané, aby mohli duchovně růst? 1 Petr 2,2

Apoštol Pavel činí rozdíl mezi mlékem Božího slova, jež je určeno pro "nemluvnata", a hutným pokrmem Božího slova, jenž je stravitelný pouze pro zralé křesťany. (Viz Žid 5,12-14.) Apoštol Petr zdůrazňuje, že křesťané na každém stupni duchovního růstu mají toužit po Božím slově tak, jako nemluvnata touží po tělesném pokrmu. Výživa, kterou doporučuje Petr, je pro Boží děti vhodná.

3. Jaký význam má Slovo Boží pro náš boj s hříchem? Efez 6,17; Žid 4,12

Duch svatý působí a pracuje pomocí Božího slova, aby nám dal vítězství nad hříchem. Potřebujeme denně studovat Písmo, aby mysl posílená Božím slovem, jehož výklad podal Duch, byla odolná proti satanovým útokům.

4. Jak důležité je pro tebe Boží slovo? Čteš je každý den? Když jsi v pokušení, obracíš se k Božímu slovu tak, jak to dělal Ježíš?

Duchovní dům (1 Petr 2,4.5)

Apoštol Petr hovoří o Kristu i jeho následovnících jako o "živých kamelech". Používá k tomu řecké slovo, které představuje opracovaný kámen – osekáný a tvarovaný, aby mohl být použit při stavbě – nebo ohlazený kámen sloužící jako ozdoba (1 Petr 2,4).

1. Jakým způsobem je z věřících, jako z živých kamenů, stavěn duchovní dům? 1 Petr 2,4.5

Společenství s Ježíšem přetváří člověka do Kristovy podoby. "Není to forma zbožnosti, ani jméno zapsané ve sborových knihách, které by představovaly 'živý kámen' duchovní stavby. Je to neustálá obnova v poznání a opravdové svatosti. Být ukřižován světu a žít v Kristu je to, co sjednocuje duši s Bohem." (2 T 168)

My jsme hrubé kameny dobyté z lomu hříchu. Bůh nás svojí pravdou a našimi životními zkušenostmi tvaruje, abychom se hodili do živého, duchovního chrámu, který buduje. Každý kámen musí být umístěn v souladu s úhelným kamenem, proto se mu má vyrovnat svojí krásou.

Živé kameny, ze kterých je budován duchovní dům, tvoří svaté kněžstvo, které obětuje duchovní oběti.

2. Jak bys po přečtení následujících textů určil, co je to duchovní oběť? Žalm 51,17; Řím 12,1; Žid 13,15.16
3. Čím se podílíš jako příslušník "svatého kněžstva" na jeho duchovní službě?

Úhelný kámen (1 Petr 2,6.8)

1. Jak se vztahují následující starozákonní proroctví na Ježíše?

Iz 28,16 (1 Petr 2,6)

Žalm 118,22 (1 Petr 2,7)

Iz 8,14 (1 Petr 2,8)

"Pro použití do základu (Šalomounova chrámu) byl přivezen jeden kámen neobyčejné velikosti a zvláštního tvaru; dělníci však pro něj nemohli najít vhodné místo a nechtěli jej přijmout... Nakonec si všimli kamene, který po celou dobu stál stranou. Byl vystaven vlivům počasí, slunci a bouřím, a přesto na něm nebylo sebemenší trhlínky. Stavitelé podrobili kámen zkouškám. Obstál ve všech. Rozhodli se, že obstojí-li i v poslední zkoušce, kdy kámen vystaví silnému tlaku, použijí jej na úhelný kámen. Provedli zkoušku. Kámen vydržel. Přenesli ho na určené místo a zjistili, že tam přesně zapadá. V prorockém vidění bylo Izaiášovi ukázáno, že tento kámen je symbolem Krista." (Touha věků, str. 415.416)

2. Jakým způsobem vztáhl Ježíš na sebe toto proroctví? Mat 21,42.43

Ježíšovo dílo je symbolizováno dvojitou úlohou, kterou měl úhelný kámen při budování starověkých staveb:

1. Všechny ostatní kameny byly položeny v souladu s polohou úhelného kamene. Tento kámen určoval polohu a tvar stavby. Proto musí mít všechny ostatní kameny, umístěné ve stavbě Božího duchovního domu, podobu úhelného kamene.

2. Ježíš je také základem, na kterém budován je duchovní dům (1 Kor 3,10.11). Apoštolové a proroci jsou označováni za základ Božího svatého chrámu, protože lidem představují Ježíše jako základ jejich víry a spasení (Efez 2,19-22).

3. Jak tvůj praktický život ukazuje na Ježíše jako na úhelný kámen?

Svatý národ (1 Petr 2,8-10)

1. Jaké výsledky přináší setkání člověka s úhelným kamenem?
1 Petr 2,8; Luk 20,17.18

"Padnout na Skálu a rozbít se znamená vzdát se samolibosti a jít za Kristem v pokoře dítěte, litovat svých hříchů a věřit v jeho odpouštějící lásku." (Touha věků, str. 417)

Pro ty, kteří ho odmítnou, se Ježíš stává skálou pohoršení. Hříšníci, kteří odmítají jeho lásku, nakonec zahynou. Ti, jejichž odpovědí je pokání a podřízení se Kristu, budou s ním věčně žít.

2. Jak Bůh charakterizoval postavení starozákonního Izraele?
Srovnej jej s popisem uvedeným v 1 Petr 2,9.

2 Moj 19,6

5 Moj 7,6

Nový zákon učí, že Boží plán neztroskotal, když vyvolený národ odmítl Mesiáše. Apoštolové a nově obrácení věřící tvořící nové jádro jsou popsáni stejnými slovy, kterými byl kdysi popsán starověký Izrael. (Srovnej s Gal 3,7-9.26-29.)

Jako dávný Izrael, je i církev vyvoleným lidem (viz Iz 43,20). Církev je také královským kněžstvem (2 Moj 19,6). Každý člen je knězem, protože má přímý přístup k Bohu. Izrael byl svatým národem, protože byl oddělen nebo posvěcen pro službu Bohu (2 Moj 19,6). Novým narozením se všichni věřící stávají jedním rodem. Jejich charakteristickým znakem je 'svatost' – oddělení od hříchu, oddělení pro Boha a jeho službu. Proto jsou lidem náležejícím Bohu (Iz 43,21). V muzeu ve městě Philadelphia můžete vidět brýle nebývalé ceny. Tyto brýle vlastnil Thomas Edison. Jejich hodnota spočívá ve velikosti toho, komu patřily. My jsme lid, který patří Bohu.

3. Které starozákonné proroctví vztahuje apoštol Petr na věřící křesťany? 1 Petr 2,10; Oz 2,23

Doporučené studium

Prostuduj, co učí Nový zákon o věřících jako o Božím duchovním chrámu: 1 Kor 3,16; 6,19; 2 Kor 6,16; Efez 2,20-22; Žid 3,6. V knize Touha věků si přečti kapitolu "Chrám znovu vyčištěn" (str. 409-418).

"Ve své nekonečné moudrosti vybral a položil základní kámen sám Bůh. Nazval ho 'základ pevný'. Celý svět může na něj složit své břímě a těžkosti; všechno to kámen unese. S naprostou jistotou mohou na něm lidé stavět. Kristus je 'kámen zkušený'. Ty, kteří v něho věří, nikdy nezklame. Obstojí v každé zkoušce. Vydržel tíhu Adamovy viny i viny jeho potomků, vítězně obstál proti mocnostem zla. Nese břímě, které na něho vkládají všichni kající hříšníci. V Kristu nachází hříšné srdce úlevu. Kristus je pevným základem. Všichni, kdo se na něho spolehnou, jsou v dokonalém bezpečí." (Touha věků, str. 416)

Diskusní otázky

1. Jsem živým kamenem v domě, který Bůh buduje? Mohu říci, že je můj život v souladu s úhelným kamenem?
2. Jestliže se považuji za člena lidu nové smlouvy, jak mohu světu zjevit krásu Boží povahy?
3. Spoluvěřící se ti svěří: "1 Petr 2,9 ukazuje, že máme být svatí. Já svatý nejsem. Mám zlozvyky, které jsou skutečně nesvaté. Jak se mohu stát svatým?" Jak bys odpovéděl? (Viz 1 Tes 3,12.13; 1 Petr 1,2; 1 Kor 6,11; Žid 12,10.14.)

Shrnutí

Apoštol Petr vyzývá všechny křesťany, aby odhodili hřích. Mají být stavebními kameny živého chrámu a vyzařovat slávu úhelného kamene. Ježíšovi následovníci jsou novým Izraelem, lidem nové smlouvy, který má všechny charakteristické znaky, jež kdysi měl starověký Izrael.

7. úkol

Týden od 9. do 15. srpna 1992

Občanská odpovědnost

1 Petr 2,11-20

Základní text

"A žijte vzorně mezi pohany; tak aby ti, kdo vás osočují jako zločince, prohlédli a za vaše dobré činy vzdali chválu Bohu 'v den navštívení'."
(1 Petr 2,12)

Základní myšlenka

Křesťané jako pozemští vyslanci nebeského Krále mají každému, s kým se setkají, představit Ježíše svým každodenním životem.

Bratr Sýkora byl místním starším jednoho malého sboru. Kazatel ho znal jako věrného a spolehlivého činovníka. Jednoho dne vyprávěla jeho manželka kazateli, jak byl kdysi její manžel velmi hrubým člověkem. Ježíš však změnil jeho život. O několik let později odevzdala své srdce Ježíši také jeho tchyně a dala se pokřtít. Byla totiž hluboce pohnuta změnami v jeho životě. Až do konce svého života pak tvrdila, že právě změna, kterou viděla u svého zetě, ji přesvědčila, aby přijala Ježíše.

V pastoračním oddílu, který začíná 11. veršem (1 Petr 2. kap.) se apoštol Petr zabývá dobrým vlivem, jenž vyzařuje ze života oddaného křesťana, a povinnostmi křesťana jako občana.

Varování před padlou přirozeností (1 Petr 2,11)

1. Proč mají křesťané bojovat proti "tělesným žádostem"? 1 Petr 2,11 (kralický překlad)

Slovo tělo, které na tomto místě používá apoštol Petr, znamená padlou lidskou přirozenost, která má být u věřících ovládána Duchem svatým. Tělesné žádosti jsou touhy padlé přirozenosti, která hledá uspokojení v hříšných požiticích.

Apoštol Pavel popsal vnitřní boj znovuzrozeného křesťana takto: "Touhy lidské přirozenosti směřují proti Duchu Božímu, a Boží Duch proti nim." (Gal 5,17) Pro věřícího křesťana je tu rada: "Žijte z moci Božího Ducha, a nepodlehnete tomu, k čemu vás táhne vaše přirozenost (tělo)." (Gal 5,16)

2. Jak můžeme úspěšně bojovat proti touhám naší padlé, lidské přirozenosti? Řím 7,25; 8,2.12-14

I poté, co se poddáme Kristu, naše padlé já zůstává, ale je pod vládou Ducha svatého. "Pavlovo posvěcení bylo neustálým bojem s jeho já. On řekl: 'Každý den umírám.' Jeho vůle a touhy byly každodenně v rozporu s povinností a vůlí Boží. Místo, aby se podřídil svým sklonům, činil Boží vůli, jakkoli to bylo nepříjemné a zapírající pro jeho vlastní přirozenost." (4 T 299)

Když jsme pokoušeni, abychom se podřídili našemu padlému lidství, měli bychom se ihned modlit tři modlitby: 1. Pane, jsem bezmocný; tato věc se mi líbí. (Těžko bys byl pokoušen, kdyby se ti nelíbila.) 2. Ale, Pane, je to špatné. Prosím, dej, abych nad tím zvítězil. 3. Děkuji ti, Pane; věřím, že jsi mi dal vítězství.

3. Dosahuješ ve svém boji proti padlé přirozenosti vítězství v Kristu? Jestliže ne, tak proč?

Život uprostřed nevěřících (1 Petr 2,12)

1. Jaké principy by měly ovládat způsob chování křesťanů mezi těmi, kdo v Krista nevěří? 1 Petr 2,12

Minulý týden jsme zjistili, že apoštol Petr silně zdůrazňoval učení Nového zákona o tom, že věřící v Ježíše jsou nyní "rodem vyvoleným, královským kněžstvem, národem svatým, lidem náležejícím Bohu" (1 Petr 2,9). Proto jej mají reprezentovat svým způsobem života, který je v souladu s jeho učením.

Boží vyvolený lid je nyní povolán, aby zvítězil tam, kde starozákonní lid padl. (Viz Řím 2,24.) Upřímný a čestný způsob života uprostřed nevěřících přinese našemu Bohu slávu, zatímco pochybný způsob života je rouháním proti jeho jménu.

2. Co je podle Ježíšových slov cílem křesťanova života? Mat 5,16

Když apoštol Petr psal svůj list, byli křesťané tupeni od nekřesťanů, hlavně proto, že byli špatně pochopeni. Některá z obvinění zaměřených proti křesťanům, jež pak vedla k nepochopení, byla tato:

1. Křesťané pohrdají římskými bohy.
2. Křesťanská výlučnost představuje nenávisť k lidstvu.
3. Večeře Páně je příležitostí k nemorálnímu chování.
4. Rodinné vztahy jsou porušovány.
5. Otroci jsou podněcováni proti svým pánům.
6. Vůči císaři a státu prokazují neposlušnost.

Apoštol Petr byl přesvědčen, že důsledný křesťanský život plný dobrých činů může opravit tyto omyly a vést pomlouvače k oslavě Boha "v den navštívení" (1 Petr 2,12).

3. Jak jednání členů církve dnes, může přispět k špatnému pochopení evangelia a k vzniku předsudků vůči církvi? Jak můžeme přispět k odstranění těchto předsudků?

Občanské povinnosti (1 Petr 2,13.14)

1. Co radí apoštol Petr pro náš vztah ke státu? Jak to zdůvodňuje? 1 Petr 2,13.14 (srovnej s Řím 13,1-7)

Křesťané by měli uznat svrchovanost božské prozřetelnosti v tom, že může ustavit i zvrátit společenské řády a vztahy pro dobro člověka. Proto tedy líbit se Bohu, poslouchat jeho vůli a prožívat jeho požehnání pro křesťany znamená, že nebudou buřiči povstávajícími proti obecnému řádu společnosti, ale spíše budou pozitivním způsobem, pokorně a svědomitě plnit různé povinnosti, na nichž jsou založeny běžné životní vztahy.

2. Za jakých okolností uplatnili apoštolové nenásilný odpor vůči rozkazům vládců? Skut 5,27-32

Bible nás učí spolupráci s úřady státní správy, ať už je jejich politický směr jakýkoliv, vyjma případu, kdy jsou jejich požadavky v rozporu s Božími požadavky. Křesťané nemají žádné právo k násilnému odporu.

"Máme uznávat lidskou vládu jako nařízení z božského ustanovení a máme učit, že poslouchat ji v mezích její zákonné působnosti je svatou povinností. Jestliže jsou však její požadavky v rozporu s požadavky Božími, pak nutně musíme uposlechnout Boha spíše než lidi. Slovo Boží musí být uznáváno nad všemi lidskými zákony."

"Nevyžaduje se od nás, abychom neposlouchali nadřízené úřady. Svá slova, ať je pronášíme nebo píšeme, máme pečlivě vážit, abychom nevyjádřili nebo nezbudili dojem, že jsme proti zákonu a pořádku. Nemáme mluvit nebo činit nic, co by mohlo zbytečně uzavřít cestu."
(Skutky apoštolů, str. 47)

3. Za jakých okolností přísluší křesťanům, aby usilovali o politickou změnu? Myslíš, že by měli členové církve hrát určitou úlohu v politice? Může křesťanský politik sloužit státu a současně být věrný poslání evangelia?

Svoboda a odpovědnost (1 Petr 2,15-17)

1. Jakým způsobem jsou křesťané povzbuzováni, aby ovlivňovali společnost? 1 Petr 2,15

Křesťané nemají ovlivňovat společnost slovním nebo násilným odporem vůči těm, kdo mají opačné politické názory. Mají mnohem vyšší poslání – mezi lidmi mají oslavovat Spasitele a vyhlášovat spásu skrze jeho milost.

"Taková je přece Boží vůle, abyste dobrým jednáním umlčovali nevědomost nerozumných lidí." (1 Petr 2,15) Zde je velká příležitost angažovat se ve společnosti. Věřící nemají být náboženskými poustevníky, kteří se odvrátili od zlé společnosti. Nevěřící lidé mají duchovní, citové, tělesné i materiální potřeby. Kdykoliv a kdekoliv se naskytne příležitost, máme být v Ježíšově duchu ochotni pomoci naplnit potřeby lidí. To je způsob, kterým bude "nevědomost nerozumných lidí" napomenuta a přivedena k našemu milostivému Pánu.

2. Co znamená "jste svobodni" (1 Petr 2,16)?

Ti, kdo jsou v otroctví hříšných lidí, nemají možná vnější svobodu, ale jejich srdce jsou svobodná, protože jsou spojena s Kristem. Ti, kdo jsou otroky hříchu a vášní, si možná myslí, že jsou svobodni; ve skutečnosti jsou však otroky.

Jedině ten člověk, který se poddá Bohu, je:

1. svobodný od kulturních a rasových předsudků a může mít vztah ke všem lidem jako k Božímu stvoření;
2. svobodný od žárlivosti a touhy po nadvládě a může milovat všechny věřící, jak to činil Ježíš;
3. svobodný od pověry a otroctví satanského hříchu a díky tomu může mít k Bohu úctu;
4. svobodný od lenosti a podvodu a může své vlasti nejlépe posloužit.

3. Jak využíváš svoji křesťanskou svobodu?

Trpělivost v soužení (1 Petr 2,18-20)

1. Jaké pány měli křesťanští otroci poslouchat? 1 Petr 2,18

Apoštol Petr zde používá pro slovo služebník řecké slovo označující toho, kdo žije v domě svého pána jako součást jeho rodiny. Tímto služebníkem může být svobodný muž, svobodná žena nebo otrok. Význam tohoto slova spočívá v tom, že slovo označuje člověka, který má s rodinou užší vztah než jiní otroci.

V době apoštola Petra byly v římském světě milióny otroků. Především se jednalo o válečné zajatce; když se však počet otroků během let mnohonásobil, otroctví se stalo uznávanou institucí. V novozákonní době se mezi otroky vyskytovali lékaři, učitelé, písaři, hudebníci a další odborně vzdělaní lidé. Prvotní církev pravděpodobně zažila mnoho obrácených z této sociální skupiny.

Otroctví bylo skutečností, se kterou se musela prvotní církev vyrovnat. Nový zákon však nevyzývá ke vzpouře ve společnosti ale k důslednému následování Ježíšova příkladu. Otroci mohli přivést ke Kristu i členy domácnosti svého pána.

2. Jak se měl služebník chovat i v případě, že jeho pán byl tvrdý? 1 Petr 2,19.20

Přestože již otroctví neexistuje, mohou někteří lidé prožívat útlak na svém pracovišti. Často si nemohou ani stěžovat, aby neztratili zdroj příjmů. Mimoto je tato forma útlaku tak propracovaná a těžko postižitelná, že ji lze těžko obecně dokázat. Všem, kdo tiše trpí na svém pracovišti, Petr adresuje svá slova povzbuzení.

"Neměli bychom dovolit, aby byly naše pocity snadno zraněny. Máme žít, a ne střežit naše pocity či pověst; máme zachraňovat duše. Když se začneme zajímat o spasení duší, přestanou nám vadit malé spory, které tak častou vzniknou ve vzájemných vztazích. Nic z toho, co si druzí o nás myslí nebo nám činí, ještě nemusí porušit naši jednotu s Kristem, společenství Ducha." (MH 485)

Doporučené studium

Uvažuj nad biblickými radami, které se týkají trpělivosti v utrpení: Skut 5,42; Řím 8,17; Žid 11,25; Jak 5,10; 1 Petr 5,10. Pokud máš možnost, přečti si v 6. svazku Svědectví pro církev kapitolu "Setkání s opozicí" (6 T 120-123) a v knize Synové a dcery Boží str. 144-147 (orig.).

Diskusní otázky

Apoštol Petr vyzývá křesťany k příkladnému životu ve společnosti. Uved' čtyři oblasti, ve kterých můžeš zlepšit své vztahy s neadventisty, a tak přinést svědectví o Kristu:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

Shrnutí

V tomto nepřátelském světě jsme cizinci a poutníky. V takovém prostředí musíme jako křesťané pečlivě zvažovat svoji odpovědnost před Bohem ve vztahu ke svým sousedům, vládě, nadřízeným a těm, kdo s námi špatně zacházejí. Křesťanský způsob života má druhým ukazovat na Boží lásku, trpělivost a soucit.

8. úkol

Týden od 16. do 22. srpna 1992

V jeho šlépějích

1 Petr 2,20-25

Základní text

"K tomu jste přece byli povoláni; vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích." (1 Petr 2,21)

Základní myšlenka

Protože Kristus nesl na kříži trest za naše hříchy, může nám je odpustit, uschopnit nás, abychom nad hříchem zvítězili a dát nám sílu trpělivě snášet utrpení pro něj.

Teolog Paul A. Cedar uvádí studium tohoto oddílu 1. listu Petrova následujícím příběhem:

Nedávno jsem vedl biblické studium v malé skupince intelektuálů. Při tom jsme se podrobně zabývali významem slova "víra". Tvrdil jsem, že vhodná biblická definice víry je "aktivní poslušnost", a vyprávěl jim o tom, k čemu nás Bůh povolal – abychom byli jeho poslušnými následovníky a služebníky. Jako mnozí z nás, i oni upadli do soběstředného způsobu života. Nepřáli si být někými služebníky ani nebyli nadšeni životem v poslušnosti. Místo toho by spíš chtěli, kdyby se Bůh včlenil do běhu jejich života a plně souhlasil s jejich přáními.

Tím samozřejmě zpochybnili jeden ze základních požadavků skutečného křesťanského následování. V poslušnosti jít za Ježíšem jako za svým Pánem a sloužit mu – to není jen nějakým doplňkem pravého křesťanského života; to je příkaz.

Kristus jako dokonalý příklad (1 Petr 2,21.22)

1. Co je jedním z důvodů Kristova příchodu na naši zemi a jeho utrpení? 1 Petr 2,21

V některých třídách základních škol můžeme vidět nástěnky s velkými písmeny abecedy. Žáci je opisují, a tím se učí správně psát. Řecké slovo překládané jako "příklad" nám připomíná takový vzor, který je pečlivě napodobován dítětem ve škole.

Ježíš svým životem představil příklad jednání, které očekává od svých následovníků – trpělivé snášení utrpení a svobodu od všech hříchů.

2. V čem máme napodobovat Ježíšův příklad? 1 Petr 2,22

V celém Novém zákoně se zdůrazňuje vítězství nad hříchem v síle Krista, který přebývá v srdci. Ježíš zvítězil tím, že plně spoléhal na Otce; stejným způsobem můžeme zvítězit i my.

1 Petr 2,22 opakuje text z Iz 53,9; Izaiáš předpověděl Ježíšovu bezhříšnost, stejným způsobem to chápal i apoštol Petr. V Ježíšově životě nebyla lest ani nečistota, a tak tomu bude i v životě zapečetěného lidu poslední doby. (Zj 7,3 srovnej se Zj 14,1.5.)

"Cesta do nebe není o nic snazší, než byla v době, kdy žil náš Spasitel. Všechny své hříchy musíme odložit. Musíme odstranit každou zálibu, která brání rozvoji našeho duchovního života... Jsme ochotni vzdát se vlastní moudrosti a jako malé dítě přijmout nebeské království?... Jakýkoli svazek, byť i omezený, má na nás určitý vliv... Poznáním Krista a společenstvím s ním se můžeme stát příkladem bez poskvrny, tak jak byl Ježíš." (5 T 222.223)

3. Podobnost Kristu by tedy měla být naším hlavním zájmem v životě. Platí to o tvém životě?

Kristova trpělivost v utrpení (1 Petr 2,23)

1. Jaký postoj zaujal Kristus, když jej nespravedlivě odsoudili a týrali? 1 Petr 2,23

Petr nyní zdůrazňuje pozoruhodné Ježíšovo mlčení v době jeho závěrečné zkoušky. Náboženští vůdci... jej uráželi tím, že mu zakrývali oči, plivali na něj, bili jej pěstmi a popichovali jej, aby 'prorokoval' (Mar 14,65; viz také 15,31-32). Římsí vojáci jej korunovali trním a posmívali se mu, že je král (Mar 15,17-20). Dokonce i ti, kdo procházeli kolem kříže v době jeho smrtelného zápasu, se Ježíšovi posmívali (Mar 15, 29-30).

Jak Ježíš odpověděl? Vzneseným mlčením. Neodplatil jim stejným způsobem (viz Mar 14,61; 15,5; Luk 23,9). Nespravedlivě trpěl za spravedlivou věc. Jako beránek Boží tiše nesl trest za hříchy lidstva. Dokonce i jeho mučitelé patřili do okruhu lidí, na které se vztahovalo jeho odpuštění.

2. Čeho bychom si měli všimnout v souvislosti s Ježíšovou trpělivostí v utrpení? 1 Petr 2,20.21

Příběh Ježíšovy statečnosti v případě nespravedlivého zacházení není pouhou záležitostí dějin; Bůh nám nemohl dát lepší příklad toho, jak se máme chovat v době zkoušky. Tichost a trpělivost mnohdy dokáží víc než hlasité dožadování se spravedlnosti.

Před několika lety byl jeden chlapec postižen dětskou obrnou, která mu zmrzčila nohy. Ze vzteku a hořkosti nad tím, že jeho syn byl takto postižen, začal chlapcův otec pít a stal se alkoholikem. Pro jeho manželku a syna se život stal skutečně zlým snem. Matka začala se synem navštěvovat církve a tam našli Krista jako svého Spasitele a Pána.

Jedné noci, když opilý otec hrubě tloukl svého syna, byl překvapen chlapcovou trpělivostí. Zeptal se ho, proč je tak klidný. Chlapec odpověděl: "Je to proto, že tě mám rád, tatínku. Bůh tě má rád a já také!"

Tato slova nepřestávala znít v opilcově mysli. Jednoho večera, když byl silně usvědčován Duchem svatým, vyhrknul na svého syna: "Chci mít rád tebe i tvou matku i Boha! Jak to mám udělat?" Tehdy dvanáctiletý chlapec vedl svého otce ke Kristu a byl svědkem nádherné proměny.

Kristus nesl naše hříchy (1 Petr 2,24a)

Kristus nepřišel, jen aby nám ukázal svoji smrt; on přišel, aby nás od smrti zachránil. Proto na sebe vzal naši vinu i s trestem za ni. Konečným trestem za hříchy je věčná smrt. (Viz Řím 6,23; Zj 20,14.) Ježíš vytrpěl právě takovou smrt.

1. Co učí následující texty o Kristově utrpení na kříži v souvislosti s požadavkem zákona?

1 Jan 2,2

1 Jan 4,10

Žid 9,28

2 Kor 5,21

Apoštol Petr nás učí, že Kristus "na svém těle vzal naše hříchy" (1 Petr 2,24). Protože Kristus přijal naši vinu, prožil krajní utrpení. Kristovo tělesné utrpení však bylo ve skutečnosti menší ve srovnání s nekonečnou úzkostí odloučení od Otce.

"Na Krista jako na našeho zástupce a naše útočiště byly vloženy nepravosti nás všech. Byl počten mezi přestupníky, aby nás mohl vykoupit, abychom nebyli zavrženi zákonem. Vina všech potomků Adamových tížila jeho srdce. Hněv Boží vyvolaný hříchem, strašný projev nelibosti Boží vyvolaný nepravostí plnil duši Syna Božího zděšením... Nyní však, obtížen strašným břemenem hříchu, nemůže vidět Otcovu smířlivou tvář. Odvrácení božské tváře od Spasitele v této hodině nejvyšší úzkosti plnilo srdce Ježíšovo bolestí, již člověk nikdy plně nepochopí. Tato úzkost byla tak veliká, že své tělesné utrpení takřka nevnímal." (Touha věků, str. 532)

2. V jakém smyslu ovlivnila Ježíšova oběť tvůj život? Jaký dopad měla na lidské dějiny?

Kristus naše spravedlnost (1 Petr 2,24b)

1. Jak můžeme "být živi spravedlnosti" (1 Petr 2,24b)? Uvažuj nad následujícími texty:
1 Kor 1,30
Filip 3,9
Řím 3,21.22
Řím 4,5
2 Kor 5,21

Bible poukazuje na dva základní body:

(1) Kristova spravedlnost je nám udělena, když (2) jej vírou přijmeme do svého srdce.

Martin Luther se vyjadřuje biblicky, když píše: "Proto tedy Kristus, který je uchopen vírou a který žije v srdci, je skutečnou spravedlností křesťana, na jejímž základě nás Bůh považuje za spravedlivé a uděluje nám věčný život."

Bůh nikdy nepovažuje hříšníky za spravedlivé, když chtějí zůstat v hříchu. "Neboť svévolníka neospravedlním" (2 Moj 23,7), říká Bůh. Jestliže dává spravedlnost bezbožnému (Řím 4,5), je to proto, že bezbožný projevil víru v Boha a podřídil své srdce Boží vládě. Jestliže Kristus uděluje svoji spravedlnost věřícímu hříšníkovvi, který činí pokání, podobně i on vstupuje do srdce věřícího člověka a stává se jeho vnitřní spravedlností. (Viz 1 SM 366.397.)

2. Jakým způsobem nám Kristus uděluje spravedlnost? Řím 8,9.10; 1 Jan 2,29; 3,7

Kristova přítomnost v srdci věřícího je umožněna přítomností Ducha svatého. (Viz Jan 14,18.) Když Kristus přichází, aby prostřednictvím Ducha svatého přebýval v srdci člověka, který projevil víru, pak takový člověk vlastní vnitřní spravedlnost. Kristus je onou vnitřní spravedlností.

Znovuzrození křesťané, jimž byl udělen Duch svatý, mají sílu činit to, co je v Božích očích spravedlivé (1 Jan 2,29). Takový člověk je spravedlivý, jako je spravedlivý Kristus (1 Jan 3,7), protože on – dokonalý Kristus – přebývá v jeho srdci prostřednictvím Ducha svatého.

Kristus náš Pastýř (1 Petr 2,25)

1. Jaký obraz používá apoštol Petr, aby zdůraznil naši úplnou závislost na Kristu? 1 Petr 2,25

Hříšníci, kteří nemají Krista jako svého Pastýře a Strážce, jsou jako bezmocné ovce, které sešly z cesty. Sami se nemohou dostat z propasti hříchu, která se jich zmocnila. Stávají se oběťmi pudů, podnětů a dojmů, kterými na ně satan stále útočí prostřednictvím jejich padlé lidské přirozenosti.

Pán nařiká nad svévolností svého lidu. "Můj lid je hynoucím stádem. Jeho pastýři jej nechali bloudit, obraceli jej k horám; chodil od hory k pahorku, na místo, kde odpočíval, zapomněl." (Jer 50,6; srovnej s Ezech 34,6)

Ježíš se staral o všechny, kteří k němu přišli. I v dnešní době má starost o velké množství lidí, kteří nejsou spaseni. "Když viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře." (Mat 9,36)

2. Co pro nás činí Ježíš jako náš Pastýř a Strážce? Luk 15,3-7; Jan 10,1-16

Když se ztratíme, Ježíš nás jde hledat. Ať již jsou okolnosti našeho života jakkoliv bouřlivé a zjetí hříchu jakkoliv silné, Ježíš nás svým nekořečným soucitím hledá. Jestliže mu odpovíme, vezme nás na svá ramena a odnese do tepla a bezpečí ovčince. Pak nám něžně ošetří rány a povede nás k pokojným pastvinám a pramenům živé vody. "Jako pastýř stádo své pásiti bude, do náručí svého shromáždí jehňátka, a v klíně svém je ponese, březí pak poznenáhlu povede." (Iz 40,11 kralický překlad) Jak krásný je náš Spasitel!

3. Chtěl bys v sobotní škole vyprávět o tom, jak tě Ježíš, jako Pastýř, zachránil z moci hříchu?

Doporučené studium

Uvažuj nad následujícími texty, které pojednávají o Kristu jako o tom, který nesl náš hřích: Iz 53,5.12; Gal 3,13; Žid 2,9; 9,28; 1 Petr 3,18; 1 Jan 3,5. Pokud máš možnost, přečti si v 1. svazku Vybraných poselství kapitoly "Božský nositel hříchu" a "Ospravedlnění skrze víru" (1 SM 308-310 a 389-398).

"Adam padl pro neposlušnost. Boží zákon byl přestoupen. Boží vláda byla zneuctěna, a spravedlnost požadovala, aby byla zaplacená pokuta za hřích.

Aby zachránil (lidský) rod z hříchu, Syn Boží se nabídl, že ponese trest za neposlušnost. Pouze pokořením Prince nebes mohla být neúcta odstraněna, spravedlnost naplněna a člověk obnoven k tomu, co svojí neposlušností pozbyl. Nebylo jiné cesty." (1 SM 308)

"Když se člověk spolehne na Krista jako na jedinou naději spasení, je to projev ryzí víry. Tato víra pak člověka vede, aby všechny své vlastnosti vložil na Krista; jeho schopnosti jsou pod vládou Ducha svatého a jeho povaha je utvářena podle božského vzoru. Jeho víra není mrtvou, ale je to víra, která se projevuje skrze lásku a která člověka vede, aby spatřil Kristovu krásu a připodobňoval se božské povaze." (1 SM 391.392)

Diskusní otázky

1. Jak může člověk, kterému ostatní zlořečí, zůstat tichý a jednat s láskou?
2. Je možné, aby byl spasen člověk, který nevěří, že Kristus na kříži zaplatil za naše hříchy? Uveď své důvody.
3. Jak by měli ti, kdo jsou v církvi již delší dobu, jednat s člověkem, který byl Dobrým Pastýřem nedávno nalezen?

Shrnutí

Máme jít v Kristových šlépějích tak, že budeme ochotni jako on trpělivě snášet utrpení a neustále na něj spoléhat, abychom dosáhli vítězství. Základ našeho spasení – Ježíšova oběť na kříži – umožňuje, aby nám Kristus udělil svoji spravedlnost prostřednictvím Ducha svatého.

9. úkol

Týden od 23. do 29. srpna 1992

Milovat, ctít a opatrovat

1 Petr 3,1-7

Základní text

"Stejně i muži, když žijete se svými ženami, mějte pro ně porozumění, že jsou slabší; a prokazujte jim úctu, protože jsou spolu s vámi dědičkami daru života. Tak vašim modlitbám nebude nic překážet." (1 Petr 3,7)

Základní myšlenka

V domově se má vztah mezi mužem a ženou vyznačovat porozuměním a citem. Protože oba jsou spoludědicové Boží milosti, ve všech vzájemných vztazích má muže i ženu motivovat úcta a láska.

"Rodinný svazek je nejužším, nejdražším a nejposvátnějším ze všech svazků na zemi. Má sloužit lidstvu k požehnání. Uzavřou-li lidé manželský svazek rozumně, v bázni Boží a odpovědně, stává se jim požehnaním.

Každý domov by měl být místem lásky; místem, kde přebývají andělé Boží - působící zjemňujícím a podmaňujícím vlivem na srdce rodičů a dětí." (AH 18.19)

Jen málo věcí ovlivňuje duchovní život křesťana více než manželský vztah. Manželský vztah může posílit lásku a víru v Boha nebo se může stát těžkým břemenem, které drtí a ničí duchovní život. Z tohoto důvodu dává jak apoštol Pavel tak i Petr důležité rady jak svobodným tak i ženatým či vdaným. Tento týden budeme studovat radu apoštola Petra, jež je důležitá pro celou rodinu.

Postoj žen k mužům (1 Petr 3,1)

1. Jaký postoj by měly ženy zaujmout vůči svým mužům? 1 Petr 3,1

Co apoštol Petr neměl na mysli:

1. Petr popisuje postoj podřízenosti ve vztahu žen ke "svým mužům", tato záležitost se tedy netýká postavení žen ve společnosti. Apoštol neříká, že ženy mají být méně důležité než muži.

2. Neříká nic o méněcennosti v oblasti sexuální, společenské, rozumové, citové nebo duchovní.

3. Ani netvrdí, že se má žena podříditi sexuálnímu rozmarům svého manžela (viz 1 Petr 3,7) nebo že se má nechat citově nebo fyzicky poškozovat.

Žena má své místo po boku svého muže. Má jej podporovat, povzbuzovat a mít k němu úctu jako ke svému partnerovi, případně otcí jejich dětí. Hlavní myšlenka 1 Petr 3,1-7 je v tom, že křesťanská žena může získat svého nevěřícího manžela pro Krista věrným plněním svých manželských povinností a ne pouhým kázáním.

2. Jakou radu dává apoštol Pavel? Kol 3,18; Efez 5,22-25

"Bible jasně praví, že muž je hlavou rodiny. 'Ženy, podřizujte se svým mužům.' (Kol 3,18)... ale závěr tohoto příkazu zní: 'Jak se sluší v Pánu.'

Bůh požaduje, aby žena měla stále před očima bázeň a Boží slávu. Cele má být poddána jedině Pánu Ježíši Kristu, který ji za nekonečnou cenu svého života koupil jako své dítě. Bůh jí dal svědomí, jež nemůže bezstarostně přestupovat. Její osobnost nesmí splynout s osobností jejího muže, neboť ona je Kristovým vlastnictvím. Je to omyl, představuje-li si někdo, že má ve slepé odevzdanosti dělat vše přesně podle manželova přání, jestliže ví, že by tím ublížila svému tělu nebo duchu." (AH 115.116)

Ženy nevěřících manželů (1 Petr 3,1.2)

1. Jaký důvod uvádí apoštol Petr pro to, aby se ženy podřizovaly svým mužům? 1 Petr 3,1

V polovině prvního století, kdy se křesťanství šířilo v římské říši, nově obrácení lidé pocházeli buď z židovských nebo pohanských rodin. Od ženy se očekávalo, že bude vyznávat náboženství svého muže. Jestliže muž přijal křesťanství, měla tak učinit i žena. Jestliže se však žena stala křesťankou, její manžel ji považoval za nevěrnou vůči němu i jeho náboženství. To způsobovalo v domácnosti napětí.

Petr se především zabývá případem, kdy věřící žena má nevěřícího manžela. Je přesvědčen, že chování ženy může mít dobrý vliv na manžela a získat jej pro Krista. Ne vždy je to však možné. (Viz 1 Kor 7,10-16.)

2. Najdi v Písmu příklady mužů i žen, kteří přivedli své domovy ke Kristu.

Skut 10,1.2.44-48

Skut 16,14.15

Skut 16,29-34

1 Kor 1,11.16

"Tvůj muž musí vidět, že v tobě působí Duch svatý. Buď pečlivá a pozorná, trpělivá a snášlivá. Nevnučuj mu pravdu. Konej svoji povinnost jako žena a poznáš, zda-li je jeho srdce zasaženo. Nesmíš mu přestat prokazovat něžnost. Dělej mu radost, kde to jen je možné. Tvé náboženské přesvědčení vás nesmí dělit. Buď svědomitě poslušná Boha a dbej, aby manžel měl v tobě co největší zalíbení." (AĤ 349; srovnej s 1 Kor 7,12-15.)

3. Znáš některé lidi, ať již ženaté, vdané či svobodné, jejichž odpor vůči pravdě byl překonán pochopením, trpělivostí a láskou druhých? Jakým způsobem může sborové společenství podpořit toho, kdo se snaží získat pro Krista svého nevěřícího partnera?

Ozdoba křesťanů (1 Petr 3,3.4)

1. Jaký druh ozdoby doporučuje apoštol Petr pro křesťanské ženy?
1 Petr 3,3.4

Bůh si přeje, aby každý věřící, v manželství nebo svobodný, do své povahy "přijal podobu jeho Syna" (Řím 8,29). Ten, kdo přijme Krista, je nyní účastníkem božské přirozenosti (2 Petr 1,4). Duch svatý postupně přivádí křesťana k obrazu Krista (2 Kor 3,18). Tento nový člověk, který projevuje Kristovu lásku a čistotu jeho povahy, si přeje, aby vždy myslel, mluvil a jednal jako jeho Pán. Protože Kristus žije v tomto člověku (Gal 2,20), jeho způsob oblékání i chování bude takový, který uznává i Ježíš Kristus.

Věřící se mají oblékat slušně a střídmě, mají projevit dobrý vkus a sebeovládání, a tak prokazovat úctu k Bohu a dávat najevo čistotu a pokoru srdce.

2. Jaké principy nám umožňují určit, co je a co není "vnější ozdoba", abychom se jí mohli vyvarovat a neuráželi našeho Pána?
1 Tim 2,9.10; Gal 2,10 (srovnej s Přísl 21,13)

V případě ozdob vezměme v úvahu dva faktory:

1. Křesťané se nemají oblékat tak, aby přitahovali pozornost k sobě samým. Kdo chce vypadat pěkně a upraveně, nemusí používat ozdoby. Klenoty slouží k tomu, aby se pozornost zaměřila na člověka. Podporují hříšnou pýchu. Nejsou tedy v souladu s "tichým a pokojným duchem", krásou povahy kterou si cení Kristus.
2. Klenoty jsou často nákladné. Jak může křesťan utrácet peníze za zbytečné ozdoby, zatímco jiní žijí ve velké chudobě?

"Toto poučení platí věřícím všech dob. 'Poznáte je po jejich ovoci.' (Mat 7,20) Vnitřní ozdoba skromného a tichého ducha má nezměrnou cenu. V životě pravého křesťana je vnější ozdoba vždy v souladu s vnitřním pokojem a svatostí... Na oděvu všech, kdo krácejí cestou stanovenou pro vykoupené Páně, je možno vidět důkaz, že se obrátili ve svých zálibách." (Skutky apoštolů, str. 342.343)

3. Je tvůj způsob oblékání vždy v souladu s principy bible?

Příklady svatých žen (1 Petr 3,5.6)

Apoštol Petr vede křesťanské ženy k příkladu žen starozákonní doby. Ony se zdobily tichým a pokojným duchem, a tak se staly příkladem hodným následování. Každá z nich zaujímala místo po boku svého muže a uznávala jej jako hlavu rodiny.

1. Uved' některé "svaté ženy", které měl apoštol Petr patrně na mysli, jako příklady pro pozdější generace.

1 Moj 17,15-21

1 Moj 24,45.46.58.59

1 Moj 29,18

2 Moj 2,1-10

Rút 1,1-4

2. Jaký vztah k Bohu měly svaté ženy, o kterých se píše v 1 Petr 3,5?

Ne vždy žily tyto zbožné ženy tak, že jim nelze nic vytknout. Odhodlaně však sloužily Bohu, byly věrné svým mužům a jejich ozdobou byla vznešená povaha od Boha.

Petr používá řecké slovo překládané jako "mít naději" (kralická bible) nebo "doufat" (ČEP). Tyto ženy starozákonní doby měly živou naději v Mesiáše. Každá z nich doufala, že se stane matkou Zachránce. Jejich víra směřovala k Mesiáši, který měl přijít, stejně tak, jako se naše víra zaměřuje na Krista, který už přišel.

3. Proč apoštol uvádí Sáru jako zvláštní příklad pro křesťanské ženy? 1 Petr 3,6; Žid 11,11.12

Petr nepřehání, když píše o úctě, kterou měla Sára ke svému muži. Apoštol Pavel uznává Abrahama jako otce těch, kdo mají víru v Boha (Gal 3,29), a Petr uznává Sáru jako matku těch, křesťanských žen, které jsou bohaté v dobrých skutcích a mají statečná srdce. Ne vždy však Sára souhlasila s Abrahamem. Přejmenším při jedné příležitosti se Bůh postavil na stranu Sáry proti Abrahamově vůli. (Viz 1 Moj 21,9-12.)

4. Proč je moudré, aby muž pozorně vážil radu své křesťanské ženy?

Muži a jejich ženy (1 Petr 3,7)

1. Jaký postoj mají zaujmout muži ke svým ženám? 1 Petr 3,7

"Žijte spolu podle poznání" píše doslova Petr. Toto poznání v sobě zahrnuje velký rozsah manželské zkušenosti. Znamená porozumění a takt v každé oblasti manželského života.

2. Co znamená Petrův odkaz k ženám jako ke "slabším" (1 Petr 3,7)?

Žena má přijímat tělesnou, citovou a duchovní podporu od svého manžela. V některých oblastech však může být i silnější než muž. Manžeství má být takovým vztahem, kde slabosti jednoho partnera jsou vyváženy oporou a pomocí druhého.

Je velmi pravděpodobné, že žena se s láskou podřídí svému muži, jestliže je její manžel pozorný a milující. Milovat ženu, "jako si Kristus zamiloval církev" (Efez 5,25), je velká odpovědnost. Mimoto, žena bude pravděpodobně střídmat a šetrná ve způsobu svého oblékání, jestliže její manžel nebude utrácet mnoho peněz za okázalé oděvy a nákladné "hračky" pro sebe. Jestliže muž bude mít ohled na tělesné, citové a duchovní potřeby své ženy, ona bude mít radost z toho, že je jeho manželkou.

3. Která zásada spasení je v pozadí rady, kterou apoštol Petr dává mužům v 1 Petr 3,7? Gal 3,28.29

V oblasti spasení Bůh nečiní rozdíl mezi mužem a ženou. Všichni jsme spoludědicové Boží milosti. Tato skutečnost by sama o sobě měla motivovat muže, aby měli ke svým ženám velkou úctu. Princip rovnosti by měl vést všechny členy sborového společenství k vzájemné úctě.

4. Jak účinné jsou modlitby muže, který nemiluje a nectí svoji ženu? 1 Petr 3,7 (Srovnej s Efez 5,25-33.)

Doporučené studium

Srovnej rady apoštola Pavla uvedené v následujících textech s Petrovou radou, kterou jsme studovali v tomto úkolu: 1 Kor 7,1-39; 11,1-16; 1 Tim 2,8-12; 5,9; Efez 5,21-33; Kol 3,18.19; Tit 2,3-5.

"To není důkaz mužnosti, když muž stále mluví o tom, že je hlavou rodiny. Cituje-li k tomu ještě výroky Písma, úcta k němu nevzroste. Žádá-li od své ženy, matky jeho dětí, aby se chovala podle jeho plánů, jako by byly neomylné, není proto mužnější. Pán ustanovil manžela za hlavu ženy, aby byl jejím ochráncem. On je pojítkem rodiny, jednotlivých jejích členů, jako je Kristus hlavou církve a Spasitelem tajemného těla. Manžel, který tvrdí, že miluje Boha, má bedlivě zkoumat Boží požadavky v jeho postavení. Kristova autorita se uplatňuje moudrostí, laskavostí a mírností. Tak má i manžel uplatňovat svoji moc a napodobit velkou Hlavu církve." (AH 215)

Diskusní otázky

1. Mladá křesťanská žena se provdala za muže, který ji považuje za méněcennou a požaduje po ní, aby vyhověla všem jeho přáním. Na veřejnosti se žena usmívá a nedává nic znát, ale v soukromí hluboce trpí. Už to nemůže vydržet, a tak ti poví vše o své bolesti. Jak jí nyní pomůžeš? Co když její manžel odmítá uznat, že i on potřebuje pomoci? V jakém smyslu je sborové společenství odpovědné za pomoc této rodině?
2. Tvoje dospívající dcera má ráda ozdoby a make-up. Trvá na tom, že bude nosit náušnice a náhrdelník a malovat si nehty na červeno. Jak se k ní zachováš? Jaké potřeby mohou být v pozadí jejího postoje? Jakým způsobem by ji mohli rodiče nebo sborové společenství úspěšně přivést k novozákonním principům týkajících se této otázky?

Shrnutí

Muž i žena jsou stejně odpovědní za úspěch svého manželství. Princip laskavosti, vcítění se a lásky, jenž řídí jejich vzájemný vztah, je základem všech lidských vztahů a souladu i v církvi.

10. úkol

Týden od 30. srpna do 5. září 1992

Obrana víry

1 Petr 3,8-22

Základní text

"Buďte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslychal o naději, kterou máte, ale číňte to s tichostí a s uctivostí." (1 Petr 3,15)

Základní myšlenka

Křesťané jsou povoláni, aby vydávali svědectví o své víře za všech okolností - přátelských i nepřátelských. Neváhej dát lidem poznat, co tě inspiruje pokojem a radostí v současné době a jistotou pro budoucnost.

Pouliční kazatel se snažil oslovit zástupy lidí, které v poledne spěchaly do restaurací. Nikdo však neměl čas, aby se zastavil a poslouchal, protože polední přestávka byla příliš krátká. Kazatel často přerušoval své kázání osobními otázkami a poznámkami, jež byly určeny kolemjdoucím: "Pane, víte, že odplata za hřích je smrt?" "Paní, jestliže své srdce odevzdáte Ježíši, naleznete pokoj." Jeden upravený pán v tvídovém obleku řekl ve spěchu kazateli: "Váš způsob práce je strašný, ale vaše zdůvodňování pomocí zákona příčiny a následku je bezchybné."

Ježíš byl velikým kazatelem zákona příčiny a následku. Například řekl: "Nesud'te, abyste nebyli souzeni." (Mat 7,1) "Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen." (Luk 14,11)

Apoštol Petr se také zabývá příčinou a následkem. "Neodplácejte zlým za zlé... abyste se stali dědici požehnutí." (1 Petr 3,9) "Ale i kdybyste pro spravedlnost měli trpět, jste blahoslaveni." (1 Petr 3,14)

Žehnejte a bude vám požehnáno (1 Petr 3,8-12)

1. Jaké vlastnosti má mít každý křesťan? Který princip je shrnutím všech uvedených křesťanských postojů? 1 Petr 3,8

"Ti, kteří tvrdí, že následují Krista, a současně jsou hrubí, nevlídní a nezdvořilí v slovech i jednání, neučili se u Ježíše. Vychloubavý, nesnášenlivý, přespříliš kritický člověk není křesťan... Nemusíme sice pochybovat o jejich upřímnosti a poctivém úmyslu. Ovšem ani upřímnost a poctivý úmysl nenahradí nedostatek vlídnosti a zdvořilosti." (AH 427)

2. Jakým způsobem má křesťan odpovědět na urážky a zlé zacházení? 1 Petr 3,9

Apoštol nevyzývá křesťany pouze k trpělivému snášení zlého zacházení, ale k aktivnímu přístupu – oplácet zlé dobrem. Takový postoj je součástí křesťanského povolání. Ti, kdo oplácejí zlé dobrem, získají požehnání věčné smlouvy mezi Bohem a jeho lidem.

"Ti, kdo jsou v právu, mohou zachovat klid a rozvahu, i když jsou falešně obviňováni. Bůh ví o všem, co lidé nesprávně chápou a co si nesprávně vykládají, a proto můžeme svou věc klidně svěřit do rukou Božích. On zajisté obhájí věc těch, kdo v něho věří... Ti, kdo jsou prochnuti duchem Kristovým, osvojí si takovou lásku, jež všechno chápe a je shovívavá a trpělivá." (Patriarchové a proroci, str. 386)

3. Které postoje uvádí apoštol Petr jako nezbytné pro šťastný a plný život? 1 Petr 3,10-12

Tyto verše lze považovat za stručné shrnutí Ježíšova kázání na hoře. (Viz Mat 5,33-48.) Petr slyšel Ježíšovu radu týkající se čisté řeči a lásky k nepřátelům. Ze své životní zkušenosti poznal, že Ježíš měl pravdu. Štěstí není měreno podle toho, jak s námi zacházejí druzí, ale podle Kristova pokoje, který vládne v našich srdcích.

4. Srovnej způsob svého života s textem 1 Petr 3,8-12. Žiješ tak, jak radí apoštol Petr? V případě, že ne, co můžeš udělat pro nápravu?

Obrana víry (1 Petr 3,13-17)

1. Jaký vnitřní stav budou prožívat ti, kdo trpí pro spravedlivou věc? 1 Petr 3,13,14

Křesťan, který trpí pro Krista, obdrží jistotu i požehnání. Petr poukazuje na to, že ten, kdo nevinně trpí, má zvláštní přízeň a ochranu Boží. Vnější strádání – tělesné, ekonomické nebo citové – nemusí zničit pokoj naší mysli či živé spojení s Kristem. "Strach z nich ať vás neděsí ani nezviklá." (1 Petr 3,14)

2. K čemu by měl být Boží lid připraven? 1 Petr 3,15

Petrova výzva k připravenosti je dána v kontextu utrpení, zlého zacházení a pronásledování (verše 13-17). Petr měl na mysli obranu víry v případě, že budeme vyslýcháni nepřáteli. V době, kdy Petr psal tato slova, byli křesťané stavěni před pohanské soudce a úřady kvůli svému naboženství. Museli být připraveni bránit evangelium o Ježíši Kristu tím, že měli uvést silné a důstojné důvody pro svou víru.

3. Jakou pomoc můžeme obdržet při obraně naší víry? Mat 10,19,20

Příprava ke vhodné obraně naší víry se děje v každodenním životě. Čas, který strávíme nad Božím slovem, upevňuje pravdu v naší mysli. Pak, když jsme vyzváni k obraně své naděje, Duch svatý nám připomene to, co bylo uloženo v paměti. Jestliže však příprava není každodenní záležitostí, naše paměť bude v budoucnosti prázdná a my nebudeme schopni bránit pravdu.

4. "Když jste vystaveni pomluvám, zachovávejte si dobré svědomí, aby ti, kteří hanobí váš dobrý způsob života v Kristu, byli zahanbeni." (1 Petr 3,16) Je tento výrok skutečně pravdivý? Máš osobní zkušenost, která to potvrzuje?

Základ evangelia (1 Petr 3,18)

1. "Vždyť Kristus dal svůj život jednou provždy za hříchy všech" (1 Petr 3,18). V čem spočívá význam tohoto výroku?

Základ evangelia spočívá ve skutečnosti, že Kristus zemřel za hříchy a byl vzkříšen, aby se stal našim Spasitelem. Apoštol Pavel považoval toto poselství za nejdůležitější. "Odevzdal jsem vám především,... že Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem". (1 Kor 15,3)

O této pravdě psal apoštol Petr již dříve ve svém dopisu (1 Petr 2,24). Utrpení nevinného Krista je nejlepším příkladem toho, že utrpení pro pravdu a spravedlivou věc, pokud je nutné, působí Bohu radost. (1 Petr 2,20 srovnej s 3,17.)

Kristus zemřel "jednou provždy" (1 Petr 3,18). Tato pravda se znovu a znovu opakuje v Novém zákoně. (Viz Žid 7,27; 9,28; 10,10.) Kristova oběť "jednou provždy" vylučuje myšlenku, že slavení památky Večeře Páně zahrnuje opakování Kristovy smírné oběti. Večeře Páně nám připomíná, že jediná Kristova oběť byla dostatečná pro všechny hříšníky a jednou provždy.

2. Kristus zemřel jako "spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu" (1 Petr 3,18). Co nám tento verš říká o hlavním důvodu Ježíšova utrpení a smrti?

Petr vlastně říká, že "spravedlivý Kristus zemřel, abychom mohli být my učiněni spravedlivými." V 1 Petr 2,24 to představuje takto: "... abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti." Přestože jeho jediná oběť na kříži byla dokonalým výkupným z hříchu, jeho dílo ve prospěch hříšníků tam neskončilo. Golgota umožnila Ježíšovi, aby nám odpustil hříchy, a jeho vzkříšení mu dává možnost proměnit naše životy, jestliže budeme chtít. Proměna životů ještě předtím, než došlo ke kříži, byla možná jen vzhledem k budoucí oběti; proměna životů po události kříže je možná vzhledem k oběti, která se již stala.

3. Jakým způsobem byl Ježíš vzkříšen k životu? 1 Petr 3,18 (Srovnej s Řím 10,9; Jan 10,17.18.) Uved' požehnání, která ti Ježíšovo vzkříšení přináší.

Ježíš a duchové ve vězení (1 Petr 3,19.20 kralický překlad)

Podle toho, jak chápeme stav zemřelých, je také ovlivněn výklad 1 Petr 3,19.20. Pokud by existoval po smrti stav vědomí, pak je úplně logické, že Ježíš mohl kázat žalařovaným duchům těch, kteří odmítli nabídku Boží milosti, jež byla učiněna prostřednictvím Noemova kázání.

Ti, kdo takto věří, se odvolávají na text 1 Petr 4,6, kterým se snaží svůj názor podpořit. Apoštol Petr v něm praví: "Proto bylo evangelium zvěstováno i mrtvým, aby byli u Boha živi v Duchu, ačkoliv byli za svého života u lidí odsouzeni." Protože však Písmo nepodporuje názor, že ve stavu smrti existuje vědomí, musíme hledat jiný význam Petrových slov.

1. Co učí následující texty o smrti? Mat 9,18.24; Jan 11,11 (Srovnej s 1 Kor 15,6.18-20.51; 1 Tes 4,13; 2 Petr 3,4)

Bible bezpochyby učí, že smrt je stavem nevědomí, který je znázorněn spánkem. Kdo jsou tedy oni duchové ve vězení (1 Petr 3,19.20)? Nejedná se o zemřelé lidi, neboť mrtví jsou bez vědomí (spí) a nemohou slyšet pozvání evangelia.

Teolog Adam Clarke nabízí správné chápání tohoto textu, když říká, že duchové ve vězení jsou "obyvatelé předpotopního světa, kteří byli neposlušní, páchali nejhorší hříchy proti Bohu a byli (Božím) spravedlivým zákonem odsouzeni ke zničení. Ale jejich trest byl oddálen, aby se ukázalo, zda-li budou činit pokání; Bůh jim dlouho shovával a čekal sto dvacet let, které jim byly dány k pokání. Během oné doby jsou jako odsouzení zločinci představeni jakoby 've vězení' – zadržení pod Boží spravedlností, jež čekala buď na jejich pokání nebo na vypršení lhůty, aby mohlo dojít k provedení rozsudku."

Jakým způsobem kázal Ježíš těmto lidem? To, že se Boží Duch namáhal, usvědčoval a káral předpotopní svět, je zcela jasné z 1 Moj 6,3. A byl to onen Duch, jehož prostřednictvím se Noe stal kazatelem spravedlnosti a odsoudil bezbožný svět.

2. Srovnej Noemovu dobu s naší. Jsou dnes nevěřící lidé "ve vězení"? Co pro ně Bůh činí?

Význam křtu (1 Petr 3,21.22)

1. Jak rozumíš Petrovu výroku, že nás křest zachraňuje? 1 Petr 3,21

Bible neučí, že náboženský úkon křtu má spasitelnou moc. Křest symbolizuje smrt od hříchu a vzkříšení k novému životu, tedy zkušenost znovuzrození. Tato zkušenost je nám umožněna pouze smrtí a vzkříšením Ježíše.

Apoštol jasně ukazuje v 1 Petr 3,20, že se osm lidí zachránilo v korábu. Zachránil je Bůh. Voda se stala prostředkem, kterým je Bůh oddělil od bezbožného světa, jenž hynul ve vodách potopy. Proto je tedy výrok o záchraně osmi lidí z vody míněn jako metafora. Voda symbolizovala záchranu (spasení), kterou dal Bůh.

2. Jakým způsobem jsme spaseni? Jaký vztah má ke spasení křest vodou? Řím 6,1-7

Výrok "To je předobraz křtu, který nyní zachraňuje vás" (1 Petr 3,21) je metaforou. Voda křtu symbolizuje prostředek, jímž jsou věřící odděleni od tohoto bezbožného světa, který brzo zahyne. Smyslem textu (1 Petr 3,20-22) je, že křest symbolizuje Boží zachraňující milost pro ty, kdo dnes přijmou Krista, tak jako vody potopy symbolizovaly Boží zachraňující milost, jež oddělila Noema a jeho rodinu od bezbožnosti tehdejšího světa.

Lidé nejsou zachráněni umytím ve vodě, ale tím, že jejich svědomí bylo očištěno božskou mocí, jež je k dispozici díky Kristovu vzkříšení (1 Petr 3,21.22).

3. Jakou zvláštní výhodu máme z toho, že "Kristus vstoupil do nebe a je na pravici Boží" (1 Petr 3,22)? Žid 9,11-15 (Srovnej s Žid 7,24. 25; Žid 8,1.2; 1 Tim 2,5.)

Bez prostřednické služby nejvyššího Kněze Ježíše Krista by nebylo žádného odpuštění hříchu. "Máme u Otce přímlovce, Ježíše Krista spravedlivého." (1 Jan 2,1) Protože je Kristus nyní naším "veleknězem budoucího dobra" (Žid 9,11), je také mocen očistit naše svědomí od hříchu a uschnout nás, abychom mohli sloužit Bohu (Žid 9,14).

Doporučené studium

Prostuduj si texty týkající se odplácení zlého dobrem: 2 Moj 23,5; Přís 25,21; Mat 5,44; Řím 12,20; 1 Tes 2,15. Pokud máš možnost, přečti si následující kapitoly ze svazků Svědectví pro církve: "Náboženství v každodenním životě" ve 4. svazku (4 T 360-371); "Křesťanská trpělivost" a "Bratrská láska" v 5. svazku (5 T 331-336).

Diskusní otázky

1. Jestliže je smrt, podobně jako spánek, stavem nevědomí, co mínil apoštol Pavel textem ve Filip 1,21-23?
2. Jak bys vysvětlil text 1 Petr 4,6 ve světle toho, co jsme si vysvětlili v souvislosti s 1 Petr 3,19?
3. Protože nám Kristus nyní dává spravedlnost prostřednictvím Ducha svatého (Řím 8,9.10), proč bychom se měli zabývat růstem ve svatosti? (Viz 2 Petr 3,18.)
4. Zdá se, že Petrova rada o trpělivém snášení utrpení v době pronásledování se týká utrpení způsobeném nevěřícími. Dejme tomu, že spoluvěřící ze sboru se k tobě chová nespravedlivě. Jak by ses zachoval? Hovoří bible na toto téma?

Shrnutí

Existuje duchovní zákon příčiny a následku. Apoštol Petr se na tento zákon odvolává, když hovoří o oplácení zla dobrem. Jako Boží lid ostatků se můžeme podílet na požehnání smlouvy; vírou však musíme následovat Petrovu radu. Ježíš Kristus může působit ve funkci nejvyššího Kněze právě proto, že zemřel a byl opět vzkříšen. Jeho očištné dílo v našem srdci nás odděluje od hříchu a připravuje pro věčnost s ním.

11. úkol

Týden od 6. do 12. září 1992

Vítězství a služba

1 Petr 4,1-11

Základní text

"Když tedy Kristus podstoupil tělesné utrpení, i vy se vyzbrojte jeho smýšlením. Ten, kdo trpěl v těle, skoncoval s hříchem." (1 Petr 4,1)

Základní myšlenka

Kristovo utrpení a smrt dává křesťanovi sílu k vítězství nad hříchem. Osvobozený křesťan už nežije jako otrok svých hříšných vášní, žije však podle Boží vůle.

Jeden americký námořník vzpomínal na teplé tropické večery, jež trávil se svými kamarády na palubě lodi v jižním Pacifiku v době druhé světové války. Každý večer se hovor stočil na téma strachu, jenž se skrýval v mysli každého člena posádky – možnost, že by mohli být zasaženi torpédem. Každý z námořníků věděl, že by v kritickém okamžiku zazněl poplach a pak by následoval ohlušující výbuch. Námořníci si navzájem vyprávěli, co by dělali v případě, že by loď zasáhlo torpédo. Pak jedné noci zazněl poplach a po něm výbuch. Námořník vzpomínal na obrovský zmatek, který nastal – nikdo se nezachoval tak, jak předtím tvrdil, že by v podobném případě jednal.

Existuje obdoba této zkušenosti, jež se vztahuje na křesťany. Bůh vydal pokyny, které umožní jeho lidu postupovat jednotně v nebezpečných událostech konce světových dějin. Ti, kdo budou dbát na tyto pokyny, naleznou v době nouze útočiště v Bohu. O některých z těchto pokynů pojednává apoštol Petr v úkolu na tento týden.

Zemřít hříchu (1 Petr 4,1)

1. K čemu nás vybízí Ježíšův příklad? 1 Petr 4,1

Tento výrok je pokračováním myšlenky z verše v 1 Petr 3,18, ve kterém apoštol hovoří o Ježíšově utrpení a smrti. Proto, když Petr připomíná Ježíšovo utrpení na začátku 4. kapitoly, zaměřuje naši pozornost na Ježíšovu smrt. Ve světle jeho smrti za hříšníky, se mají Ježíšovi následovníci vyzbrojit podobným smýšlením – ochotou zemřít.

To však neznamená, že bychom měli usilovat o mučednickou smrt. Následující verš naznačuje, že apoštol myslí na člověka, který žije tak, že zemřel hříchu: "Proto i vy ve zbývajícím čase života nebud'te oddáni lidským vášním, ale vůli Boží." (1 Petr 4,2) Ježíš zemřel za hřích; věřící člověk má zemřít hříchu.

2. Jaký druh smrti umožní hříšníkovu, aby již dále nepokračoval v hříšném způsobu života? Řím 6,1-7

Když Petr říká, že "ten, kdo trpěl v těle, skoncoval s hříchem", představuje tím stejnou pravdu, kterou učí apoštol Pavel: "Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrt?... Víme přece, že starý člověk v nás byl spolu s ním ukřižován, aby tělo ovládané hříchem bylo zbaveno moci a my už hříchu neotročili. Vždyť ten, kdo zemřel, je vysvobozen z moci hříchu." (Řím 6,3-7) "Zemřeli jste a váš život je skryt spolu s Kristem v Bohu." (Kol 3,3)

"Starý hříšný způsob života je mrtev; smlouvou křtem do nás spolu s Kristem vstoupil nový život. Uskutečňujte ctnosti Spasitelovy povahy... Hříchy, které byly činěny před obrácením, mají být spolu se starým člověkem odloženy. Spolu s novým člověkem, Ježíšem Kristem, máme obléci 'laskavost, pokoru myslí, tichost, trpělivost'." (SD 300)

3. Můžeš upřímně říci, že "starý člověk", tvůj starý hříšný způsob života, opravdu zemřel? Z čeho to můžeš poznat?

Žít pro Boha (1 Petr 4,2.3)

1. K jaké změně musí dojít v životě hříšníka, který trpěl a zemřel s Kristem? 1 Petr 4,2.3

A opět to, co píše apoštol Petr, je v souladu s Pavlovou teologií. Porovnej tyto texty s Pavlovým výrokem v Řím 6,13. Čtenáři mají pochopit, že když přijmou Ježíše, jejich život nemůže pokračovat starým způsobem. Předtím se zaměřovali na uspokojování žádostí těla, ale nyní se odevzdali Boží vůli.

2. Jak máme bojovat proti hříchu? Řím 6,12.14; Filip 2,12.13

Podstata našeho problému s hříchem leží v naší padlé lidské přirozenosti. Mají ji všechny Adamovy děti. Narodili jsme se s ní. V každém okamžiku života, jestliže si nepřivlastníme Kristovu moc, jsme "hříšní, zaprodání hříchu" (Řím 7,14). Dokonce i po Pavlově obrácení pokračoval jeho boj se sklony padlého já. (Viz 1 Kor 9,27; Gal 5,16.17.) Toto dědictví od Adama je vždy přítomné a nutí nás dělat a říkat věci, o nichž víme, že jsou špatné a které zraňují nás samotné i ostatní lidi.

3. Jak toho můžeme dosáhnout, aby hřích nepanoval v našem smrtelném těle? Jan 15,7; Řím 8,2

"Boj s vlastním já je tím největším zápasem, který člověk bojuje. Vzdát se vlastního já, podřídí všechno vůli Boží, vyžaduje velké úsilí. Člověk se však nejprve musí podřídí Bohu, než se může znovu narodit ve svatosti.

Musíš jen pochopit, co je pravá síla vůle. Vůle je ovládací mocí v lidské povaze, moc rozhodování, moc volby. Všechno závisí na správném nasazení vůle... Můžeš dát Bohu svou vůli, on pak bude v tobě působit, že budeš chtít a činit, co se mu líbí. Tak se celá tvá povaha podřídí vedení Ducha Kristova; tvá náklonnost se soustředí ke Kristu, tvé myšlení bude v souladu s ním." (Cesta ke Kristu, str. 31.34)

4. Jaké praktické kroky můžeš udělat, kdy jsi v pokušení? Jsou účinné? Proč?

Konec je blízko (1 Petr 4,4-7)

1. Co Petr učí o přicházejícím soudu? Kdo bude přiveden na soud?
1 Petr 4,4-6

Ti, kdo žijí jenom pro přítomnost, se často vysmívají Kristovým následovníkům. Při příchodu Ježíše Krista však budou vydáni soudu a odplatě, protože odmítli příležitost k záchraně. (Viz 2 Tím 4,1.)

Verš 6 nehovoří o kázání evangelia mrtvým. Použité řecké sloveso je v minulém čase: "proto bylo evangelium zvěstováno i mrtvým". Bylo jim zvěstováno, když ještě byli naživu. Přestože v životě jimi lidé pohrdali a odsuzovali je, Kristus je konci věků vzkřísí k věčnému životu v jeho království.

2. K jaké události obrací apoštol pozornost čtenářů svého listu?
1 Petr 4,7

Apoštol Petr hovoří o blízkém druhém příchodu našeho Pána. Mohl uvést mnoho svědectví, aby podpořil tuto svoji víru. Například: Mesiáš už přišel, Duch svatý byl dán, evangelium bylo kázáno po celém tehdy známém světě a posměvači se vysmívali myšlence přicházejícího soudu. Petr hovoří o blízkosti konce s jistotou. Radí nám, abychom našemu životu dali správnou perspektivu a s vírou a modlitbou vyhlíželi Ježíšův návrat.

3. Uved' splněná proroctví z knih Daniel, Zjevení, Ježíšových kázání a jiných inspirovaných zdrojů, která dosvědčují, že Ježíšův návrat je blízko – proroctví, která Petr nemohl použít, protože se v jeho době ještě nesplnila.
4. Jaký způsob života mají vést ti, kdo očekávají blízký Ježíšův návrat? 1 Petr 4,7; 2 Petr 3,11-14

Vytrvalá láska (1 Petr 4,8.9)

1. Jaký vztah měli mezi sebou první křesťané? 1 Petr 4,8.9

Křesťané v apoštolské církvi jednali mezi sebou s bratrskou láskou. Tím bylo křesťanství přitažlivé pro Židy i pohany.

2. V jakém smyslu přikrývá láska množství hříchů? 1 Petr 4,8

Láska neomlouvá hřích, ale lidé, kteří jsou vedeni láskou, jsou také ochotni odpustit a zapomenout hříchy druhých. Když Ježíšovi učedníci byli ochotni navzájem si odpustit a začali se mít rádi, byl na ně v hojně míře vyliť Duch svatý.

3. Proč Petr vyzývá své čtenáře k ochotné pohostinnosti? 1 Petr 4,9

Prvotní křesťanská církev měla mnoho chudých členů. Zpočátku věřící, kteří byli bohatí, dávali k dispozici materiální věci těm, kdo to potřebovali. (Viz Skut 2,44.45.) V průběhu doby však tato služba ztratila onoho ducha spontánní štědrosti. Apoštol Petr by rád viděl své bratry a sestry z poloviny 1. století, jak se těší ze stejného radostného společenství, které měli první křesťané.

4. Vládne ve tvém sborovém společenství duch pravé lásky? Pokud ne, co můžeš udělat, aby se tento stav zlepšil?

Správci milosti Boží 1 Petr 4,10.11)

1. Co nás uschopňuje k tomu, abychom byli dobrými správci milosti Boží? 1 Petr 4,10

Praktická láska k druhým je základní složkou služby. Ta v sobě zahrnuje různé způsoby pomoci, ulehčení břemen druhým a v případě potřeby i materiální pomoc.

2. Které dva druhy služby by měly být v církvi konány, aby mohl být Bůh oslaven? 1 Petr 4,11

V prvotní církvi Bůh ustanovil službu Slovem, kterou měli konat starší, a praktickou službu vykonávanou diakony. (Viz Skut 6,1-7.) Práce těchto vybraných služebníků však měla být doplněna svědeckou a dobročinnou službou ostatních členů. Když každý bratr a sestra ve sboru využívá svůj dar při službě, dochází obvykle k obrácení největšího počtu lidí.

"Bylo mi řečeno, abych náš lid odkázala na 58. kapitolu knihy Izaiáše. Čtěte tuto kapitolu pozorně a porozumějte, který druh služby přinese do sborů život. Dílo evangelia se má konat prostřednictvím naší štědrosti stejně jako i prostřednictvím naší práce. Když se setkáte s trpícími lidmi, kteří potřebují pomoc, pomozte jim. Když naleznete hladové, nakrmte je. Touto prací děláte to, co činil Kristus. Náš Mistr konal svaté dílo, dílo dobročinnosti. Povzbuzujme naše lidi, aby se tohoto díla zúčastnili."

"Půst, který Bůh přijímá je popsán. Je to 'lámat svůj chléb hladovému a přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší.' Nečekej, až přijdou za tebou. Jejich úkolem není tě najít a přesvědčit, abys je přijal do domu. Ty je máš hledat a přivést je do svého domu. Máš je hledat z celého srdce. Jednu ruku máš mít napřaženou vzhůru a vírou se zachytit mocné paže, která přináší spasení, zatímco druhou ruku lásky máš podat utištěným a pomoci jim. Není možné, aby ses zachytil Boží paže jednou rukou, zatímco druhou bys sloužil jen svým zálibám." (WM 29-31)

3. Má tvůj místní sbor program pro službu chudým a bezdomovcům ve vašem městě či obci? Jak se osobně podílíš na dobročinné službě?

Doporučené studium

V Gal 5,16-24 prostuduj, jakým způsobem máme odložit "skutky těla". V knize Cesta ke Kristu si přečti kapitolu "Pokání" (str. 17-26). Pokud máš možnost, přečti si kapitolu "Izaiáš 58 – Božský předpis" v knize Dobročinná služba (WM 29-34).

Diskusní otázky

1. Z našeho studia textu 1 Petr 4,1-11 se zdá, že existuje jistý vztah mezi duchovním stavem věřících a jejich ochotou či schopností sloužit druhým. Jak bys tento vztah popsala a vysvětlila?
2. Ve tvém sborovém společenství je svobodná matka, která má těžkosti, aby uživila rodinu. Jak byste jí mohli pomoci?
3. Co tvé sborové společenství dělá pro staré členy, kteří si nemohou dovolit žít v domově důchodců? Máte program, jak jim pomoci? Navštívujete pravidelně ty, kdo se nemohou účastnit pobožností?
4. Církev pochopitelně nemůže vyřešit lidem všechny finanční problémy. Co může tvé sborové společenství udělat, aby pomohlo lidem zlepšit jejich zdraví a životní štěstí? Co například organizování seminářů vaření, zdraví, výživy, manželství? Co dále může místní sbor udělat pro širší společenství města či obce?

Shnutí

Když přijdeme ke Kristu, umíráme hříchu, křtem jsme pohřbeni a spolu s Kristem vzkříšeni k novému životu. "Starý člověk" hříchu, starý způsob života, je zanechán. Jestliže jsme ochotni podřídit svoji vůli jeho, dostává se naše padlá lidská přirozenost pod vládu Ducha Kristova. Protože se blížíme k závěru dějin tohoto světa, máme být závislí zcela na Kristu, aby on žil v nás svůj život, a připravovat se vydat počet ze správcovství jeho milosti.

12. úkol

Týden od 13. do 19. září 1992

Křesťan a utrpení

1 Petr 4,12-19

Základní text

"Moji milovaní, nebuďte zmateni výhni zkoušky, která na vás přišla, jako by se s vámi dělo něco neobvyklého." (1 Petr 4,12)

Základní myšlenka

Utrpení můžeme správně porozumět jen tehdy, pochopíme-li význam velkého sporu mezi dobrem a zlem a jeho důsledky pro křesťany.

Vyhladovělá postava muže seděla pod stromem v lesíku v indickém městě Utruvela. Každý den měl na jídlo jen jeden kus ovoce. Jeho nohy a ruce vypadaly jako stonky uvadlé rostliny, páteř se mu rýsovala pod kůží jako zkroucený provaz a jeho oči, zapadlé do důlků, vypadaly jako hluboké vodní tůně. Když si položil ruku na břicho, téměř mohl cítit svoji páteř. Takto popsal sám sebe Gautama-Buddha, když usiloval o osvícení pomocí sebeumrtvování. Zápasil s jedním z největších problémů, který se kdy filozofové a náboženští myslitelé snažili vyřešit – lidské utrpení a jeho příčina.

Slovo Boží odhaluje závoj, takže můžeme tomuto problému porozumět. Prorocký duch, Boží zvláštní dar církvi adventistů sedmého dne, nám přibližuje učení Písma. Série knih Drama věků od Ellen Whiteové popisuje kosmický boj věků – velký spor mezi Kristem a satanem. Proto můžeme lépe porozumět všem "proč" a "proto" týkajících se utrpení a smrti.

Ohnivě zkoušky (1 Petr 4,12)

1. Na co se nemáme v životě křesťana dívat jako na něco neobvyklého? 1 Petr 4,12

Je to už potřetí, co se apoštol Petr zabývá otázkou utrpení. Poprvé (1 Petr 2,18-25) se této tematiky dotýká v souvislosti se služebníky a otroky, se kterými zle nakládali jejich pánové. Jako příklad hodný následování je vyzdvižen Ježíš Kristus, který své utrpení snášel trpělivě. Podruhé (1 Petr 3,13-17) apoštol Petr vysvětluje, že ten, kdo trpí pro spravedlivou věc, je požehnaný. V textu, který budeme studovat tento týden, Petr ujišťuje své čtenáře, že, trpí-li oni společně s Ježíšem, budou spolu s ním i oslaveni.

2. Kdo je v pozadí všech těžkostí a zkoušek, kterým musí křesťané ve svém životě čelit? 1 Petr 5,8

Jako lev, který číhá na kořist, jde satan v patách každého hříšníka, který přijímá Ježíše. Pomocí zkoušek a utrpení se snaží oslabit Ježíšovy následovníky, uvést je do pochybností, a tím je oddělit od jejich Pána. Budou-li však trpělivě důvěřovat Kristu, prostředky, které je měly zničit, se změní v nástroje požehnání.

"Zkouška je částí výchovy ve škole Kristově, jež má očistit dítky Boží od přízemní nečistoty. Dítky Boží jsou navštěvovány zkouškami, protože je řídí Bůh. Zkoušky a překážky jsou jim zvolené výchovné prostředky a jim ustanovené podmínky úspěchu." (Skutky apoštolů, str. 343)

"Skutečnost, že jsme povoláni snášet těžkosti, dokazuje, že v nás Pán Ježíš vidí něco velmi vzácného, co chce rozvinout. Kdyby v nás neviděl nic, čím by mohl oslavit své jméno, neztrácel by čas naším očišťováním. Nijak zvlášť se přece nesnažíme, abychom prořezávali trnité keře. Kristus neháže do své pece bezcenné kameny. On zkouší vzácnou rudu." (7 T 214)

3. V jakém smyslu se zkoušky v tvém životě projeví jako požehnané?

Utrpení pro Krista (1 Petr 4,13.14)

1. Proč by křesťané neměli považovat těžké zkoušky, které na ně přicházejí, za něco neobvyklého? Jan 15,18.19

Ti, kdo se rozhodli následovat Ježíše, mohou očekávat, že budou prožívat to, co prožíval i on.

"Svět miluje hřích a nenávidí spravedlnost; a v tom je příčina, proč se staví nepřátelsky vůči Ježíši. Ti, kdo odmítají nekonečnou lásku Kristovu, nacházejí v křesťanství něco, co je zneklidňuje a ruší. Světlo Kristovo zahání tmu, jež skrývá jejich hříchy, a ukazuje, jak je zapotřebí nápravy. A tak ti, kdo se poddají vlivu Ducha svatého, začínají bojovat se sebou samými, kdežto ti, kdo lpí na hříchu, bojují proti pravdě a jejím zastáncům."

Apoštol Petr psal křesťanům z pohanů, kteří nikdy předtím nebyli pronásledováni kvůli svému náboženství. Soužení, které teď prožívali, bylo pro ně něčím novým. Petr jim však poukazuje na světlou stránku celé jejich zkušenosti.

2. Proč se mohou křesťané v utrpení radovat? 1 Petr 4,13.14; Skut 5,41; Řím 8,17

Křesťané se mohou radovat, když trpí pro Kristovu věc ne proto, že by si cenili utrpení, ale proto, že vědí, že boj se satanem a hříchem s sebou vždy nese i odpor. Křesťané se podílí na Kristově plánu záchrany ztracených duší, a proto jsou cílem satanových útoků. Jejich radost a pokoj však vyplývá z vědomí, že Kristova věc je spravedlivá.

"V tomto životě jsme vystaveni těžkým zkouškám a musíme přinášet velké oběti, ale pokoj Kristův je nám odměnou. Dnes nacházíme tak málo sebezapírání, tak málo ochoty trpět pro Krista, že kříž téměř upadl v zapomenutí. Chceme-li jako vítězové sedět na jeho trůnu, pak musíme být také účastníky jeho utrpení." (5 T 215)

3. Můžeš vyprávět zkušenost, kdy ti myšlenka na Kristovo utrpení dala sílu ke každodennímu boji?

Hřích vyvolává utrpení (1 Petr 4,15.16)

1. Proč měli apoštolové pokoj a jistotu, když byli vystaveni hrozbám a bičování ze strany židovské velerady? Skut 5,40-42

Apoštolové měli čisté svědomí a byli cele oddáni Kristu a jeho dílu. Nedovolili, aby pronásledování oslabilo jejich nadšení pro evangelizaci. Tvaří v tvář bičování a hrozbě smrti kázali a pracovali dokonce usilovněji než předtím. Máme stejnou odvahu, jakou měli oni?

"Dokud si volíme lehkou cestu uspokojení sami se sebou a bojíme se sebezapírání, nestane se naše víra nikdy pevnou a my nemůžeme okusit Ježíšův pokoj, ani radost, která přichází z vědomě získaného vítězství." (5 T 215)

Když přemýšlíme o tom, co píše apoštol Petr, nacházíme následující čtyři myšlenky: (1) Už kvůli samotné podstatě sporu, do kterého jsou vtaženi, nemohou Ježíšovi následovníci uniknout pronásledování a zkouškám. (2) Zkoušky a utrpení budou prověřovat duchovní stav každého křesťana. (3) Svým vlastním utrpením pro Krista a jeho dílo máme podíl na Kristovu utrpení. (4) Jestliže vytrváme až do konce, budeme mít podíl na Kristově slávě.

2. Jakým příčinám utrpení se máme určitě vyhýbat? 1 Petr 4,15

Řecký výraz překládaný slovem "intriky" (ČEP), "všetečný" (kralický překlad), "pletichář" (Žilkův překlad) nenajdeme nikde ve starověké řecké literatuře. Doslova tento výraz ukazuje na "starání se o to, co patří někomu jinému". Takto je nám představena myšlenka všetečného člověka nebo pleticháře. Kontext naznačuje, že se jedná o vážný zločin. Apoštol Petr radí křesťanům, aby se nepletli do osobních věcí jiných lidí.

3. Když jsi trpěl kvůli svým vlastním hříchům nebo chybám, co ti dávalo sílu vydržet?

Soud Božího domu (1 Petr 4,17)

Apoštol Petr věřil, že Kristovou smrtí a vzkříšením započalo poslední období lidských dějin (1 Petr 1,20; 4,7), a proto měl také jistotu, že nastala doba soudu. Během celého období křesťanských dějin Bůh rozhodoval o tom, kdo patří Kristu a kdo ne. Tato skutečnost však nevylučuje realitu nebeského vyšetřujícího soudu v poslední době. Izraelitům, kteří činili pokání, bylo odpouštěno během celého roku (3 Moj 4,26.31.35). Ale závěrečný soud roku se udál při Dnu smíření, při kterém byla očišťována svatyně i lid. (Viz 3 Moj 16,29-34; srovnej s Dan 7,9-14; 8,14.)

1. U koho soud začíná? 1 Petr 4,17

Ellen Whiteová používá text 1 Petr 4,17 v kontextu předadventního, vyšetřujícího soudu: "V obrazné službě se jen ti, kteří přišli k Bohu, aby se vyznali s hříchu a činili pokání, a jejichž hříchy byly krví oběti přeneseny do svatyně, účastnili služby v Den smíření. Stejně tak i ve velký den konečného smíření a vyšetřujícího soudu budou přicházet v úvahu jen případy těch, kdo patří k lidu Božímu. Soud nad bezbožnými, je zvláštní dílo, které se bude konat později, odděleně. 'Je čas, aby se začal soud od domu Božího; a začne-li se napřed u nás, jaký bude konec těch, kteří jsou neposlušní evangelia Božího?' (1 Petr 4,17)" (Vítězství lásky Boží, str. 342.343)

2. V jakém smyslu je výsledek předadventního, vyšetřujícího soudu závislý na nás? Zj 3,5; 19,7.8

Roucho Kristovy spravedlnosti obdrží věřící prostřednictvím Ducha svatého při znovuzrození. (Viz Žid 8,9.10; 1 Jan 2,29; 3,7.) Tento dar Kristovy milosti mění člověka, jenž vlastní víru. (Viz Efez 2,8-10.) Vítěz, který onen dar pěstuje denním společenstvím s Ježíšem, je v předadventním soudu obhájen a nebeský soud rozhodne, aby jeho jméno bylo navěky zachováno v knize života.

Soud nad bezbožnými (1 Petr 4,17-19)

1. Ve kterém okamžiku dějin velkého sporu jsou zkoumány záznamy o bezbožných? Zj 20,4.11-15 (srovnej s Mat 25,41-46)

Ti, kdo nikdy neměli svá jména zapsána v knize života, protože nikdy nepřijali Krista, spolu s těmi, jejichž jména byla z knihy života vymazána, protože si nechovali své roucho spravedlnosti (Dan 12,1; Zj 3,5), jsou souzeni během tisíciletí, v době, kdy leží ve svých hrobech na této zemi. (Viz Zj 19,19-21; 20,1-4.) Na konci tisíciletí jsou bezbožní vzkříšeni z mrtvých (Zj 20,5), aby při závěrečném soudním jednání byl nad nimi vynesena rozsudek věčné smrti (Zj 20,11-15).

"Celý bezbožný svět stojí před soudnou stolicí Boží a je obviněn z velezrady proti vládě nebes. Není nikoho, kdo by hájil jejich věc; není pro ně omluvy; je nad nimi vynesena rozsudek věčné smrti." (Vítězství lásky Boží, str. 474)

2. V souvislosti se soudem, o kterém apoštol píše, komu mají Petrovi čtenáři svěřit své duše? 1 Petr 4,19

"Řecké sloveso překládané jako 'ať svěří' (1 Petr 4,19) má mnoho co říci. V klasické literatuře je použito pro označení předání peněz příteli, aby se o ně staral. Ve starověku nebyly žádné banky, a tak ten, kdo opouštěl svůj domov na delší dobu, chtěl dát své peníze do správy někoho, komu mohl důvěřovat. Porušení této důvěry bylo vážným přestupkem. Ti, kdo trpí, mohou svěřit své životy do Božích rukou s jistotou, že on bude střežit tento poklad s největší péčí. Stejně sloveso použil Ježíš na kříži, když zvolal mocným hlasem: 'Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.' (Luk 23,46)"

"Odevzdání se Bohu není pasivním podřízením. Zahrnuje v sobě aktivní přístup k činění dobra. Věřící zcela jistě vydrží nepřátelství nevěřícího světa, nemají však dát prostor pocitům mučednictví. Snášej utrpení v tichosti, ale nadále ve svém životě čini dobro. Křesťané by měli být známí pro to, co činí, a ne pro to, kvůli čemu trpí." (R. H. Mounce: A Living Hope, str. 78.79)

3. Co pro tvůj duchovní život znamená poselství o soudu?

Doporučené studium

Prostuduj si následující texty týkající se předadventního soudu: Dan 7,9-14; 8,9-14; 12,1; Zj 3,5; 6,9-11. V knize Vítězství lásky Boží si přečti kapitolu "Náš život před soudem" (str. 342-350).

Diskusní otázky

1. Jak lze od sebe rozlišit zkoušky a utrpení způsobené tvým nesprávným jednáním a zkoušky, které musíš vytrpět proto, že jsi živým svědkem Ježíše Krista?
2. Jaké obtíže jsi ochoten trpět pro Ježíšovo jméno?
3. Jak se díváš na soud? Je to pro tebe něco, čeho se musíš obávat, nebo očekáváš soud jako událost, při které bude obhájena tvoje víra a důvěra v Ježíše? Jaký by měl být náš postoj k soudu?

Shrnutí

Protože se lidé stali ústředním bodem velkého sporu mezi Kristem a satanem, budou ti, kdo přijmou Krista, prožívat utrpení, jež jim způsobí satan. Bůh používá utrpení, jež je součástí tohoto sporu, aby formoval naši povahu; určuje však míru, do které může satan sužovat Boží lid. Při soudu Bůh obhájí ty, kdo v něm složili svoji víru. Ti, kteří odmítli Boží milost budou odsouzeni.

13. úkol

Týden od 20. do 26. září 1992

Závěrečná napomenutí

1 Petr 5,1-14

Základní text

"Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v ustanovený čas. Všechnu 'svou starost vložte na něj', neboť mu na vás záleží." (1 Petr 5,6.7)

Základní myšlenka

Roky křesťanského bojování naučily apoštola Petra, aby všechny své starosti vložil na Ježíše. Náš základní text vyjadřuje Petrovu jistotu a optimismus. Zve každého z nás, aby prožil jeho zkušenost pokory před Bohem a vložil na Ježíše všechny své starosti.

Apoštol Petr má velkou starost o to, aby se vedoucí Božího stádece starali o lid ze správných pohnutek. Jak je snadné pro lidi se sobeckými pohnutkami vyždímat vše ze svých oveček a mít se dobře, zatímco ti, o které se měli starat, se obětují pro dílo Boží! Teolog Adam Clarke pěkným způsobem vystihuje ducha Petrových slov, když ve svém komentáři k 1 Petr 5,3 kárá vedoucí církve, kteří sobecky panují nad svým stádcem. Před Božím hněvem varuje pastýře, kteří se opovážili obohatit se na úkor Božího lidu. Potom napomíná pastora: "Kazateli či duchovní, ať jsi kdokoliv, nevztahuj tato slova na svého souseda, ať již je vybrán státem, svým sborem nebo sám sebou; všechna tato slova vztáhni sám na sebe;... Usiluj, aby tvé vlastní srdce, názory a jednání byly v souladu s Bohem."

Odpovědnost starších (1 Petr 5,1)

1. Jak se apoštol Petr představuje a koho oslovuje? 1 Petr 5,1a

Řecké slovo "starší" (presbyteros) označuje osobu, která již získala mnoho životních zkušeností a pro svoji moudrost a zkušenost je hodna úcty. Termín je také použit pro osoby, které zaujímají zodpovědné místo a které si zaslouží úctu z důvodu svého postavení. Text 1 Petr 5,1 je určen vedoucím církve. (Srovnej s Tit 1,5.)

Ačkoli měl Petr postavení vedoucího mezi původními dvanácti Ježíšovými apoštolů a tím i velkou důstojnost a úctu, ve svém listu se označuje za "spolustaršího" (kralický překlad). Nepovažoval se za vyššího mezi těmi, kdo měli odpovědnost vedoucích sborů.

2. Co dále o sobě Petr píše svým čtenářům? 1 Petr 5,1b

Petr viděl něco z tělesného utrpení, které Ježíš prožil v rukou svých nepřátel. Jak by mohl zapomenout na tu zbitou tvář s podlitinami, umazanou od krve, když se Ježíš otočil a podíval se mu do očí v okamžiku, kdy řekl: "Neznám toho člověka" (Mat 26,74)! Po svém obrácení pak Petr svědčil z Jeruzaléma až do Říma o utrpeních, které Ježíš nesl, aby hříšníci činící pokání mohli být vysvobozeni.

Petr se nejen těšil na dobu, kdy bude mít podíl na slávě přicházejícího Pána, ale byl jedním ze tří učedníků, kteří už zažili předchuť této zkušenosti. Spolu s Jakubem a Janem byl svědkem Ježíšova proměnění. Alespoň na chvíli mohl mít podíl na slávě, která bude Ježíše doprovázet při jeho druhém příchodu. (Viz Mat 17,1-8.)

3. Jsou kazatelé jedinými, kdo jsou povoláni pást Boží stádece? Jakou odpovědnost mají členové církve k sobě navzájem?

Duchovní vedení (1 Petr 5,2-5)

1. Jaký úkol dává Petr všem budoucím pastýřům? 1 Petr 5,2 Jak tomu rozumíš?

Slovo překládané jako "pást" (kralický překlad) také znamená "pečovat, dohlížet". Proto úkolem pastýřů je pečovat o Boží stádce, což zajisté znamená i odpovědnost dohlížet na to, zda je stádce správně nasyceno. Ovšem, odpovědnosti pastýřů jdou ještě dále.

2. Které další úkoly jsou uvedeny v textu 1 Petr 5,2.3?

Slovo překládané jako "nízká zřítnost" (ČEP) nebo "mrzký zisk" (kralický překlad) ve verši 2. popisuje "hanebného" člověka, který má pro službu sobecké důvody.

Přemýšlej, jaký by byl rozdíl v účinnosti naší služby, jestliže bychom sloužili s horlivostí, aktivně a nadšeně, a ne proto, že to jednoduše musíme dělat, nebo proto, že usilujeme o osobní zisk či uznání. Je to stejný rozdíl jako mezi chlapcem, který jde vynést odpadky, protože mu to jeho matka nařídila, a mezi chlapcem, který hraje kopanou, protože chce. Potřebujeme sloužit Božímu stádcu horlivě a ne pro osobní zisk!

Apoštol také varuje pastýře, aby nepanovali nad Božím dědictvím. "Ať si nikdo nemyslí, že Bůh dal lidem moc, aby vládli nad svým spolubližením. Bůh nepřijímá službu nikoho, kdo zraňuje a oslabuje Kristovo dědictví." (3 BC 1149)

3. Co obdrží věrný pastýř od Nejvyššího Pastýře? 1 Petr 5,4 (Srovnej s 1 Kor 9,25; 2 Tim 4,7.8; Zj 4,10.)
4. Které další důvody pro službu – mimo peněz – vidíš jako sobecké? Jak se to, co se zdá dřinou, může stát zajímavou a radostnou prací?

Bud'te pokorní, bud'te bdělí (1 Petr 5,5-8)

1. Proč je mladší generace nabádána, aby se podřizovala? 1 Petr 5,5

Slovo "starší" v 1. verši se vztahuje na vedoucí církve. Ve verši 5. je však použito pro označení starších osob.

2. Kdo další – mimo mladší generaci – se má podřizovat? V co se mají Ježíšovi následovníci obléci? Proč? 1 Petr 5,5-7

Apoštol Petr velmi často píše o podřízenosti. Například, máme se podřizovat lidskému zřízení (1 Petr 2,13), jestliže není v rozporu s Boží vůlí. Služebníci mají poslouchat své pány (1 Petr 2,18). Ženy se mají podřít svým manželům (1 Petr 3,1-5). Andělé, vlády a mocnosti jsou podřízeny Ježíši (1 Petr 3,22). Mladší generace se má podřít starším (1 Petr 5,5). A všichni máme být poddáni jedni druhým. Kdybychom všichni poslouchali Petrovu radu a řídili se jí, bylo by naše sborové společenství šťastné a pokojné.

Slovo překládané jako "obléci se" popisuje vnější oděv, který je upevněn uzlem – například, zástěra. Ježíš si oblékl podobný oděv, když se sklonil, aby svým učedníkům umyl nohy. Oděv pokory se Kristovým služebníkům stává oděvem důstojnosti. Mnozí by byli velmi spoře oděni, kdyby se měli obléci jen do své pokory.

3. Proč má být křesťan bdělý? 1 Petr 5,8 (Srovnej se Zj 12,12.17.)

"Satan dorážel na Krista svými nejprudšími a nejrafinovanějšími pokušeními. Při každém stětnutí však byl odražen. Tyto boje byly vedeny za nás; ona vítězství umožnila, abychom my zvítězili. Kristus dá sílu všem, kdo o ni prosí. Nikdo nemůže být bez svého souhlasu přemožen satanem. Pokušitel nemá moc ovládnout vůli nebo donutit naši duši ke spáchání hříchu. Satan může sužovat, nemůže však poskvřit. Může vyvolat úzkost, nemůže však znečistit. To, že Kristus zvítězil, by mělo vlít jeho následovníkům odvahu, aby zmužile bojovali proti hříchu a satanu." (Vítězství lásky Boží, str. 363.364)

Zakotvení ve víře (1 Petr 5,9-11)

1. Jakým způsobem může křesťan porazit d'ábla? 1 Petr 5,9; Jak 4,7; Zj 12,11

Satan prohrá, když se poddáme Kristu a vzepřeme se pokušení. Kristus je mocnější než nepřítel. Máme být "zakotveni ve víře". Apoštol nehovoří pouze o víře v Krista, ale o zakotvení ve víře, v učení Písma. Zdůrazňuje důležitost důkladné nauky. Přítomnost určitého členu v řečtině před slovem "víra" ukazuje, že se jedná o určitou, konkrétní víru. Přijetí pevného křesťanského učení může vytvořit ochranu proti útokům "řvoucího lva".

2. Jaký důvod pro zakotvenost ve víře dává apoštol Petr? 1 Petr 5,9

Vnější těžkosti i vnitřní boj proti hříchu je společný všem Kristovým následovníkům. Toto vědomí, že nebojujeme sami, nás může povzbuzovat a posilovat.

3. Jakými slovy apoštol Petr potěšuje ty, kteří prožívají utrpení pro Boží věc? 1 Petr 5,10

Petr nyní dává čtvero zaslíbení. Bůh vás "obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ".

První termín (obnoví) používá Nový zákon vícekrát v různém významu. V Mar 4,21 značí opravu sítí. V 1 Kor 1,10 popisuje sjednocení členů církve v souvislosti s hrozící nejednotou. Znamená to jak opravu, tak i návrat ke službě. Utrpení si možná vyžádá svoji daň, ale Bůh obnoví. On spraví "škodu" a vrátí nás zpět do další služby.

Druhý termín znamená ustanovit, učinit pevným. Třetí znamená naplnit silou a čtvrtý založit na pevném základě. Tato čtyři slovesa společně vyjadřují, že Bůh chce obnovit a zajistit bezpečím ty, kdo nyní trpí pro jeho jméno.

4. Můžeš ostatním vyprávět zkušenost, jak tě Pán obnovil po období zkoušky?

Pozdravy (1 Petr 5,12-14)

1. Kdo apoštolu Petrovi sloužil jako písař při psaní tohoto listu? 1 Petr 5,12

Petr měl svého pomocníka, písaře, který zapsal vše, co si apoštol přál sdělit. Apoštol Petr bezesporu napsal závěrečné pozdravy, podobně jak to činil při psaní svých listů i apoštol Pavel. Vykladači se všeobecně shodují na tom, že Silvánus z verše 12 je Silas, o kterém čteme ve Skutcích apoštolů a v Pavlových dopisech.

Slovosled věty v kralickém překladu "Po Silvánovi, vám věrném bratru, tak za to mám,..." vyvolává u čtenáře dojem, že Petr měl pochybnosti o Silvánově věrnosti Kristovu dílu. Avšak ekumenický překlad odstraňuje veškeré pochybnosti: "Prostřednictvím Silvána, kterého mám za věrného bratra..."

2. Kde byl 1. list Petrův napsán? 1 Petr 5,13

"Babylón" je kryptické (maskovací) označení Říma. Neexistuje důkaz, že by apoštol Petr někdy navštívil Babylón, i když v Petrově době byla v mezopotámském údolí velká židovská obec. Víme však, že Petr byl v Římě. Podle dějinné tradice byl Petr ukřižován hlavou dolů za brana-mi města.

3. Proč můžeme považovat 1. list Petrův za dílo apoštola Petra a za inspirovanou knihu, přestože byla napsána někým jiným?

Doporučené studium

Znovu přečti celý 1. list Petrův a v knize Skutkové apoštolů si prostuduj kapitulu "Věrný pastýř" (str. 337-346).

Diskusní otázky

Co pro tebe znamená Petrův dopis? Apoštol končí svůj list s optimismem, se kterým jsme se opakovaně setkávali v celém jeho listu. O tom svědčí závěrečná fráze: "... taková je pravá milost Boží; v ní stůjíte" (1 Petr 5,12). Vyber si tři Petrovy výroky, které posílily tvoji víru a optimismus ve vztahu k tvé budoucnosti a k budoucnosti Božího lidu.

- a.
- b.
- c.

Shnutí

Bůh svěřil mužům a ženám svatou odpovědnost, aby pomáhali vést Boží lid životními zkouškami a závěrečnými událostmi velkého sporu až do Božího věčného království. Apoštol Petr napomíná tyto pastýře a každého člena Kristovy církve, aby byli věrni svému povolání a laskaví k Božímu stádcí.

Misijní dary 3. čtvrtletí

Jsme vděčni Bohu, že nám po mnoha letech umožnil otevřít denní studium na Teologickém semináři, těšíme se i na rozhlasové vysílání programů připravovaných v našem studiu, radujeme se z publikací, které připravuje naše vydavatelství Advent. Činnost všech těchto institucí samozřejmě vyžaduje nutné finanční prostředky. Pro tento účel jsou určeny misijní dary 3. čtvrtletí 1992.

Dary 13. soboty

jsou určeny pro financování stavebních projektů slovenského sdružení.

"Ochotného dárce miluje Bůh." (2 Kor 9,7)